

Ecce corporibus autem virtutis delectationibus intendendum dicentibus: quoniam quedam delectationes eligibles value pura bone: sed non corporales: et circa quas intepera-
tus. Propter quid igitur contrarie tristitia male: malo enim contraria bonum. **C**um vel sic bone ut necessarie: quia non malum bonum est, vel velut ad hoc bone, habitum quidem enim et motuum quoque cunctis non est melioris supabundantia: neque delectationis. Quatuor cunctis autem est: et delectatiois est, corporalium autem bonorum est superabundantia, et prauius persequendo superabundantia est prauius: sed non necessarias voluptates, omnes enim gaudet aliquiliter et pulmentis, et vino, et venereis: sed non virgines oportet. **C**ontrarie autem in tristitia: non enim superabundantiam fugit: sed totaliter, non enim superabundantie tristitia contraria sed persequitur superabundantiam. **C**uius autem non solum oportet verum dicere, sed et causam fallit: hoc enim confort ad fidem, cum enim rationabile appareat, propter quid videtur verum, non ens verum: facit credere vero magis, quare dicendum, propter quid videtur corporales delectationes eligibiles. **C**um primus quidem virtus quin expellit tristitiam, et propter supabundantias tristitia ut existente medicina delectatiois persequitur supabundantia, et totaliter corporalem, vehementes autem sunt medice-
niae, propter quod et queruntur propter iuxta contrarium apparere. Et non studio lumines vide-
tur delectatio propter duo hec: quia modum dictum est: quoniam hec quidem prae nature sunt
oppositae, vel ex naturitate quemadmodum bestie: vel propter consuetudinem: quemadmodum que
prauiorum hominum, hec autem medicina quoniam indigentis: et habere melius quam fieri. **C**um autem
accidit us qui perficitur: scdm accidens igitur studiose. Adhuc psecuti sunt, propter ehemene-
tes esse a non potenteribus aliis gaudent, ipsi igitur subiunguntur sicut quoniam preparant quoniam
igitur innocuos: non increpabiles: quia autem nocuas: prauias: cum non habeant alteras in quibus
gaudent, etenim neutri multis triste, propter naturam: semper enim laborat animal, quemadmodum
et natales sermones testantur, videtur audire dicentes esse triste: sed iam affueti sumuntur alium.
Sic igitur autem in iuventute quidem propter augmentacionem quemadmodum vinolenti disponuntur:
et delectabile iuuentus. Ad hanc autem scdm naturam indigent semper medicina, etenim corpus
mostrum colimus propter complexione: et semper in appetitu vehementer sunt, expellit autem delectatio
tristitiam: et que contraria, et que pertingentes, si sit fortis: et propter hoc inteperatur et prauius fuit. **C**um
autem sine tristitia: non habent superabundantiam, hec autem quoniam delectabilium non secundum accidet.
dico autem scdm accidentes delectabilia medicantia, quoniam enim accidit sanari sustinente sano opante
aliquid: propter hoc delectabile videtur esse, natura autem delectabilis quoniam actum talis aliquid
ius naturae. **C**um semper autem nullus delectabile idem, propter non simplicem esse naturam nostram:
sed etiam siq; alterum corrupibilita, quare eti quid alterum agat: hoc alteri nature propter
naturam, cum autem approparet, neque triste videtur neque delectabile quod agitur. **C**uiuslibet
natura simplex sit: semper eadem actio delectabilissima erit, propter quod deus semper vna et
simpliciter gaudet delectatione, non enim solum motus est operatio: sed et immobilitas, et dele-
ctatio magis in quiete est quam in motu. **T**rasmutatio autem oī dulcissimum scdm postquam propter
maliciam quoniam, quemadmodum enim homo facile trasmutabilis qui malus: et natura que
inquiet trasmutatione, non enim simplex neque epicies. De continetia quidem igitur et inconti-
nentia et delectatione et tristitia dictum est: et quid virtus quodque, et qualiter hoc quidem bonum
ipsorum est: hec autem mala, iam autem de amicitia dicemus.

Septimi ethico Aristotelis antiquae traductionis finis.

Lap. I.

Ost hec autem et de amicitia sequitur virtus pertransire: est enim virtus quoniam vel cum
virtute. Adhuc maxime in vita necessarium, sine amicis enim nullus virtus eligeret
vivere habens reliqua bona oīa, etenim ditantibus et principatus et potentatus
posse debet videtur opus esse amicis maxime, que enim vivitas talis bone fortis
(ablato beneficio) quod sit maxime et laudabilissima ad amicos, vel qualiter virtus
scrutabitur et saluabitur sine amicis: quanto enim maior: tanto minus secura. In inopia autem
et reliquis infortiis solum existimant refugii esse amicos: et iuuenibus autem ad impetrabilem
et senioribus ad famularum et ad deficientiam actionis, propter debilitatem adiutorum, hisque qui in
summo ad bonas actiones, sicut duo venientes: etenim intelligere et agere potestiores. Naturaque
inesse videtur ad id quod genuit genito, non soli in hominibus sed in volatilibus et plurimis animali-

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

um: et eius qui viuis gentis adiuvicem et maxime hominibus, unde et philibthropos lauda-
mus, videbit autem viuis aliquis et in erroribus et familiare omnibus homo homini et amicū. **P**ropter hominū
amicū autem et ciuitates continere amicitia: et legispositores magis circa ipsa student q̄ iusti-
tiam, concordia enī simile aliquid amicitiae videat esse, hanc autem maxime appetit: et contentionem
inimicā existente maxime expellit. **E**t amicis quidem existentibus nichil opus est iustitia: iusti-
aut existentes inquietam amicitia et iustitia quidem maxime amicabile esse videtur, non solū autem
necessarium est: sed et bonū, philophilos enī laudamus: philophilagayde bonorum aliqd esse,
et quidā eosdem existimavimus bonos esse et amicos. **D**ubitan autem de ipsā paucis, hi quidē
enī similitudine quādā ponunt ipsā: et siles amicos, vnde simile aut ad simile, et collum ad collum
et q̄cūq; talia, hi autem contrarietate singulos oēs tales aut ad iūicētē. **E**t de hispis super q̄
runt et naturalius: Eurypides quidem dicens desiderare pluia quidem terrā siccātā, desiderare
aut venerabile celū impleri pluia: ac vere in terra. **L**iberaltus contrarium cōfērēs: et ex dif-
ferentibus optimā barinomā: et oīa scdm litem fieri. **E**t contrarietate autē bis: et alii et Empedo-
cles, simile enī simile appetit. Naturalia quidem igitur questionē relinquitur: non enim propria
pzelentes intentio, que cūq; autem sunt humana et cōuenientia ad mores et passiones: hec incep-
damus, puta vītu in oīibus sit amicitia: vnde non possibile malos existentes amicos esse: et vītu
vna species amicitia est, vel plures. **T**lnā quidē existimatis: quoniam recipit maius et minus: non
sufficiēt crediderūt signo, recipit enim maius et minus et altera specie, dictū est autē de ipsi super
ore autē viuis de ipsi plures fieri manifestū cognito amabilis, videtur enim non oīa ama-
rit: sed amabile, hoc autē esse bonū vel delectabile, vel vītile, videbat autē viuis est
propter quod sit bonū aliqd vel delectatio, quare amabilis viuis erit: et bonū et delectabi-
le viuis. **C**um autem bonum amabit vel quod ipsi bonum: dissimilat enim quandoq; hec
similiter autem et circa delectabile ipsum. Videatur autem et quod ipsi bonū amare vnuquisq; et
esse simpliciter quidem bonū amabile: viuisq; autē vnuquisq; amata autē vnuquisq; non
ens ipsi bonū sed apparenz: differt autē nichil: erit enim amabile apparenz. **T**ribus autem en-
tibus, propter que amant: in animatozum quidem amatione non dicitur amicitia, non enim est redama-
tio neq; voluntas illorum boni, ridiculus enim forte vīno velle bonū, sed siquidē saluari vīlū tipū
vīlū p̄se habeat, amico autem opere velle bona illius gratia. **C**olentes autem sic bona
beniuolos dicitur, si nō dicit et ab illo fiat, beniuolētā enim in cōtrapassis amicitia esse: vel appo-
nenū nō latente, multi enim sunt beniuoli quibus non viderūt, existimant autē epicies esse: vel
vīles, hoc autē idem et illorum aliquis patiat ad hunc, beniuoli quidē igitur isti videntur adi-
uicem: amicos autem qualiter viuis aliquis dicat latentes: vt habent sibi ipsi. **L**ap. III
Ifferrunt autem hec ab inuidice specie: et amatione ergo et amicitie, tres enim species ami-
citie equales numero amabilibus, secundū enim viuis quoniam est redamatio nō latens,
amicans autem adiuvicem: volunt bona adiuvicem: sic secundū quoniam amant. **C**ui qui-
dem igitur, propter vīle, autē adiuvicem non secundū sibi ipsos amant: sed secundū quoniam sit aliquod
ipsi adiuvicem bonū, similiter autem et qui, propter delectationē, non enim in quales quoſoī esse di-
ligunt curaplos, sed quoniam delectabiles sibi ipsi, quiq; propter vīle amant propter sibi
ipsi bonū diligunt, et qui, propter delectationē, propter sibi ipsi delectabiles, et enī scdm quoniam est
amatus est: sed secundū quoniam vel delectabiles, et secundū accidens viuis amicitia hec sunt,
non enim secundū quoniam amatus sic amat: sed secundū quoniam tribunt, hi quidē bonū aliqd: hi autē
delectationē. **C**onfitebitur hec ab inuidice specie: et amatione ergo et amicitie, tres enim species ami-
citie equales numero amabilibus, secundū enim viuis quoniam est redamatio nō latens, si enim
nō adhuc delectabiles vel vīles sunt: quiescunt amantes, vīlū autē non permanet: sed alias
sit aliud, dissolute igitur propter quod amici erant: dissoluunt et amicitia: vt existente amicitia
ad illa. **C**ontra maximē autem in sensibus talis videatur amicitia fieri, non enim delectabiles per-
sequuntur sed vīle. **E**t eoz qui in adolescentia et iuuenium quicunq; conferens persequuntur:
non omnino autem tales, neq; communiant adiuvicem: quandoq; autem neq; sunt delectabiles in-
quātū spēm habent bonū, in his autē et peregrinā ponunt. **C**ontra iuuenū autē amicitia, p̄p̄ delecta-
tionē esse videat, scdm passionē enim isti iuuenū, et in maxime p̄sequuntur delectabiles ipsi, et presens
erate autē transcendentē et delectabiles sunt altera: propter quod velociter sunt amici et quiescunt.
D. iii

φιλάνθρωπος
Amato: hominū

φιλοφίλος

Placitus: et qui
cūca paradosam

cos fuerit

philophila

amicorum copia

Kōdōkōdō

Comica

Graculus

Eurypides

Iberaltus

Empedocles

simil eni cū delectabili amicitia transcedit: talis autē delectationis velox transmutatio. Et amicū autē iuuenes, secundū passionē enim t̄ ppter delectationē q̄ multū amatuer, propter quod amāt et cito quiescūt; multo tēsēdē die transmutat̄. cōmanere autē per totā diē et conuovere isti volunt̄: sūt eū ipsiis quod secundum amicitā sic. Cōfēcta autē el̄ bonoz̄ amicitia; et secundū virtutē similū, isti eni bona similitudinē vñlū secundū q̄ boni. boniā tem sūt secundū seipso, volētes autē bona amicitia illoz̄ gratia maxime amici. ppter seipso eni s̄chabent et nō secundū accidēt. Cōmītēt̄ igitur horum amicitia: vñque quoyt̄q̄ bo-
ni sūt, virtus autē mansuū, et est vterq̄ simpliciter bonus; et amico, boni eni et simpliciter delectabiles t̄ ad inuicem, vñcuq̄ eni secundū delectationē sūt p̄ proprie actionēs et tales: bonoz̄ autē tales aut similes. Talis autē amicitia maniuā rationabiliter est, copulat eni in ipsa oia quecūs opor-
tēt amicitias existere: ois eni amicitia, ppter bonū est vel, ppter delectationē vel simpliciter vel amantū; et secundū similitudinē quamvā, huic autē oia existit dicta secundū seipso: hac eni similes et reliqua. Cōdōq̄ simpliciter bonus; et delectabili simpliciter est. Adūtēt̄ itaq̄ bo-
niā amabilit̄; et amare autē et amicitia: in his maxime et optima. Cōrātēt̄ autē verisimile tales esse: pauci eni tales, adhuc autē indigētē tēpōe et cōfūctuōine: secundū, puerib⁹ eni nō est scire adiūtē ante dictū, sal cōfūctuōine, neq̄ accepter̄ oportet p̄ius neq̄ esse amicos: anteq̄ vterq̄ apparet amabilis et credat. Qui autē cit̄ adiūtē amicabiliā faciūt, volūt quidē amici esse: nō sunt autē si non et amabiles: et hec sciant, voluntas quidē igitur velox amicati-
tē: amicitia autē nō, hec quidē igitur et secundū tempūs: et secundū reliqua perfecta est: et se-
cundū oia hec sit: et simul vñcq̄ ab vñroq̄, quod oportet amicos existere. Cap. IIII
Vt autē ppter delectabile: similitudine huius habet, etenī boni delectabiles adiūtē-
cc. Similiter autē et que, ppter vtile etenī tales adiūtē boni. Adūtē autē et in his
amicitie p̄manent: cū equalē fiat adiūtē, puta cōfūctuōine, et non solū sic: sed et ab eo-
de, quale Extrapebus et nō vt amato, et amato, nō eni in cōfētē delectans isti: sed hic quidē vi-
dens illū: hic autē famulatū recipiens ab amato et cōfētē autē pulchritudoine, quandoq̄ et
amicitia finit, huic quidē eni nō est visio delectabili: huic autē nō sit famulatū, multi autē rur-
sus p̄manent et ex cōfūctuōine mores diligunt: similis cōfūctuōini existētes. Qui autē nō de-
lectabili cōmūtāt̄, sed vtile in amabilibus: et sunt minus amici et p̄manēt, qui autē ppter vtile
existeat̄ amici: simili cū confertē dissolutūt̄, nō eni adiūtē erit amici: sed vtile. Cōpro-
pter delectationē quidē igitur et propter vtile: et prauos contingit amicos adiūtē
esse, et epices prauis: et neutrū qualicūq̄, ppter seipso tales autē palam: quia solos bo-
nos, malū enim non gaudent seipso: si non aliqua vtilitas fiat. Cōtēt̄ sola autē bonorum
amicitia intransmutabiliā est, nō enim facile nulli credere de eo qui in multo tēpōe ab ipso
p̄batus est: et credere in his et nunq̄ vñcq̄ iniūstū facere et quecūq̄ alia in ea que vt vere
amicitia dignificant, in aliis autē nūc p̄baberat̄ fieri, quia eni dōtēs dicunt̄ amicos et p-
pter vtile: quēadmodū ciuitates: vñdēt̄ eni cōpugnatiōes ciuitatibus fieri gratia cōfētēs: et eos qui propter delectationē adiūtē diligunt, quēadmodū pueri: forte quidē oportet di-
cere et nos amicos tales. Cōspecies autē amicitia plures, et primo quidē et principaliter bo-
noz̄ secundū q̄ boni: reliquias autē secundū similitudinē, secundū q̄ eni bonū aliquid et simi-
le aliquid: sic amici, etenī delectabile bonū aliquod amatoz̄ delectationē, nō oīo autē he-
copulant̄: neq̄ sunt amici, ppter vtile et delectabile, nō eni oīo cōiungunt̄ que scđm acci-
dens, in has autē species amicitia distributa, prauo quidē erunt amici, ppter delectationē vel
vtile: sic similes existentes, boni autē, ppter seipso amici, secundū q̄ eni boni, isti quidē igit̄ simi-
pliciter amici: illi autē secundū accedens: et in similitudinē. Cap. V
Vtēadmodū autē in virtutib⁹ hi quidē secundū, habitū: hi autē cōm̄ operatio-
neni boni dicunt̄: sic et in amicitia, hi quidē eni conuētēs gaudeat̄ adiūtē et tribu-
unt bona, hi autē dormiēt̄ vel separati locis non operant̄ quidē: sic autē habent̄ te-
operari amicibilit̄, loca enim nō dissoluunt̄ amicitiam simpliciter sed operationem, si autē
diuturna absentia fiat: et amicitia videtur obliuionē facere, vnde dictū est multas vñt̄c̄ amici-
tias non appellatio dissolut̄. Non videtur autē neq̄ senes neq̄ seueri amatuī else bre-

ue enim in ipsis quod delectatiōis. Nullus autem potest per diem cōmorari cum tristi, neq̄
cum non delectabili, maxime enim natura videtur triste quidē fugere: appetere autem dele-
ctabile. CōQui autem recipiunt̄ adiūtē: non cōiuentes autem: beniuolēt̄ assimilantur
magis q̄ amicis, nichil enim sic est amicorum ut conuere, vtilitatem quidē enim indigen-
tes appetit: cōmorari autem simul per diem et beati, solitariis quoem enim esse his nequaq̄
conuertit, conuersari autem adiūtē: non est eni delectabiles existentes, neq̄ gaudētes ei-
dem: qd̄ cōnūtrita videtur habere. CōAdūtē quidē igit̄ est amicitia q̄ bonoz̄ quēadmo-
dum multotēs dictum est: videtur enim amabile quidē et eligibile quod simpliciter bo-
num vel delectabile, vñcuq̄ autem quod ipsi tale bonus autem homo propter ambo hēc.
CōAssimilatur autem amatio quidē passionē amicitia autem habitū, amatio enim non mi-
nus ad inanitātē est: redamant autem cum electionē, electio autem ab habitū, t̄ bona vñlū
amitiae illoz̄ gratia non secundū passionē sed secundū habitū, et amantes amicū, quod ipsi bonum amant, bonus eni amicus factus, bonū fit cui amicus, vterq̄ igit̄ amat
et quo ipsi bonum: et equale retribuit voluntati et specie: dicitur enim amicitia equalitas:
maxime itaq̄ ei q̄ bonoz̄ hec existunt. Cap. VI
¶ Seueris autem et sensibus minus fit amicitia quanto magis discholi sūt: et minus
i colloquiis gaudēt̄, hic enim maxime videtur esse amicabilit̄ et factua amicitie, pro-
pter quod iuuenes quidē fūnt amici cito: senes autē non, non eni fūnt amici quibus
vñt̄q̄ non gaudēt̄. Similiter autem neq̄ seueri: sed tales beniuolēt̄ quidē sunt adiūtē: vñlū
voluntēt̄ bona, et obviant ab necessitatēs, amici autem non omnino sunt propter non cō-
morari neq̄ gaudere adiūtē: qui vñt̄q̄ maxime et videtur esse amicabilit̄. CōAdūtē au-
tem esse amicum secundū perfectam amicitiam non contingit: quemadmodū neq̄ amare
multas simul: assimilatur enim superabundantē: tale autē ad vñm natum est fieri, multos
autem simul eidem placere non facile: forte autem neq̄ bonum esse. Oportet autē et
experientiam accipere et in consuetudinē fieri: quod omnino difficile. CōPropter vtile autē
et delectabile multis placere contingit: multi enim tales et in pauco tempore ministriones
Cōhorum autem magis videtur amicitia que propter delectabile: cum eadem ab ambobus
fiant, et gaudeant̄ adiūtē vel cōfētē, quales iuuenūt̄ amicitie. Ab agis enim in his quod
liberale: que autē propter vtile: negociaoz̄. Et beatūtē vñlū: quidē nichil indigēt̄ de-
lectabilē: autē conuerte eni volunt̄ aliquibus: triste autē paucū tēpū ferunt, cōtinue autē vñt̄
vñt̄q̄ fūst̄ in et neq̄ ip̄i bonū si triste ipsi erit, pp̄ q̄ amicos delectabiles q̄rūt̄. Oportet
autē forte et bonos tales existentes: et adhuc subiūps̄, sic eni existit̄ q̄cūq̄ oportet ami-
cis. CōQui autē in potestatibus: diuersis vñt̄ vñt̄ amicis, ali eni ipsi sunt vñt̄les, et alteri de
lectabiles, amb̄ autē id nō oīo. Neq̄ eni delectabiles cū virtute querūt̄: neq̄ vñt̄les in bona
sed hō quidē extrapebus delectabiles appetentes: hos autē dōnos operari quoq̄ p̄ceptūt̄ est,
hec autē oīo sunt in eode. Delectabiles autē et vñt̄les simul dicit̄ et q̄m studiosus. Sed sup-
excellēt̄ nō sit talis amicus: si nō et virtute supercelat̄, si autē nō: non adequat̄ cōm̄ analogū
superceles, nō oīo autē coluerunt tales fieri. CōSunt autē igit̄ dictē amicitie in equalita-
te, eadē eni sūt̄ ab ambobus t̄ volūt̄ adiūtē: vel alterū, p̄ altero cōmūtāt̄ puta delectationē
pro vtilitate. CōIn autē et minus hec sūt̄ amicitie et manēt̄: dictū est. Utēdē autē et, ppter simili-
tudinē et dissimilitudinē eiusōe et esse et nō esse amicitie, secundū similitudinē eni eius que se-
cundū virtute vñt̄ amicitie: hec quidē eni delectabile habet: hec autē vtile, hec autē existunt
et illi. In eo autē quod est hanc quidē imp̄ermutabiliē et mansuū esse: has autē velociter trāscin-
dere aliusq̄ differre multis: nō vñt̄ amicitie ppter dissimilitudinē illius. Cap. VII
Leta autē amicitie est species, qua scđm sup̄abiliātā: puta patri ad filiū et totaliter
seniori ad iuniorē: vñt̄q̄ ad vñt̄rem, et oīo imperanti ad imperatōs, sed neq̄ patri ad
adiūtē, non eni eadē patētib⁹ ad filios, et sp̄atib⁹ ad imperatōs, sed neq̄ patri ad
filium: et filio ad patrem: neq̄ vñt̄ ad vñt̄rem: et vñt̄ ad virūt̄, altera enim vñt̄q̄ bo-
num virtus et opus: altera autem et propter que amant, altere igit̄ et amationes et amici-
tie, eadem quidē vñt̄q̄ neq̄ sunt vñt̄q̄ ab vñt̄q̄, neq̄ oportet querere. CōCum autē
parentibus quidē filii retribuent que oportet generantib⁹, parentes autem filii que
Dixit

opozet filii: mansua talium et epices erit amicitia. **C** Analogum autem in omnibus secundum superabundantiam existentibus amicitiis / et amatione oportet fieri, puta meliorem magis amari quam amare: et ut illorem, et aliorum vniuersitatemque similitudinem, cum enim secundum dignitatem amatio fiat; tunc fit aliqualiter equalitas, quod utique amicitie esse videtur. **C** Non similitudine autem equalis et in iustis et amicitia videtur habere: est enim in iustis quidem equalis primo quod secundum dignitatem: quod autem secundum quatuor secundo, in amicitia autem quod quidem secundum quartum primo: quod aut secundum dignitatem secundo. **A** Manifestum autem si multa distatia fiat virtutis vel malicie vel superabundantiae vel aliquicui alterius, non enim adhuc amici sunt; sed neque significantur. **M**anifestum autem hoc in diis, plurimum enim isti omnibus bonis superexcellunt. **A** manifestum autem et in regibus, non enim his significantur amici qui multa defectores: neque optimis vel sapientissimis qui nullo digni. **C**erta quidem igitur in talibus non est diffinitio non adhuc. **C** Unde et dubitatur ne forte non volunt amici amicis maxima bonorum: puta eos deos esse non enim adhuc amici erunt ipsis/ neque utique bona: amicis amici enim bona. **S**i itaque bene dictum est: quoniam amicus amico vult bona illius gratia: mane- re utique opozet qualisunque est: homini autem voleret maxima esse bona. **F**orte autem non pre omnibus: sed ipsis enim vnuquisque maxime vult bona.

Uli autem videntur propter amorem honoris velle amari magis qm amare: ppter
m quod amatores adulatio[n]is multi superexcessus enim amicis adulato[r]: vel fungit
talis: et magis amare qm amari. amari autem prope esse videtur ei quod est honoriari:
quod vniq[ue] multi appetunt. Non propter seipsum autem videntur desiderare honorem:
sed secundu[m] accidens, gaudet enim multi ab iis qui in potestabili honorari propter spem exi-
stiant enim ad ipsi[s] lab[or]is quo idigent. vt itaq[ue] signo bone passionis gaudet honore, ab
epicibus autem ei scientibus appetentes honorem firmare propriam opinionem de ipsis ap-
petunt: gaudent vniq[ue] sicut boni credentes dicentium iudicio. in amari autem secundum le-
ipsum gaudent, propter quod videtur vniq[ue] melius esse eo quod est honoriari: et amicitia
secundum seipsum eligibilis esse. Videntur autem in amare magis qm in amari esse. signum
autem matres eo quod est amare gaudentes, quedam enim dant filiis nutriri, et amant
quidem scientes: redamata autem non querunt si viraq[ue] non contingat, sed sufficiens ipsis
videtur esse si videant bene operantes: et ipse amant ipsos: est illi non possunt matri que co-
ueniunt tribuere propter ignorantiam. Ab his autem amicitia existente in amore/ et amato
ribus laudatis: amicorum virtus amare videtur. Quare in quibus hoc fit secundu[m] digni-
tatem: isti mansu[m] amici, et talium amicitia, sic autem vniq[ue] et iniquales maxime erunt amici
equabant enim vniq[ue]: equalitas autem est similitudo amicitia. Et maxime quidem eoz
que secundum virtutem similitudo, mansu[m] eni[m] existentes secundum seipsum et adiun[er]e ma-
nent, et neq[ue] indigent prauis: neq[ue] ministrant talia: sed (vt dicere) et prohibent, bonorum eni[m]
neq[ue] ipsos peccare: neq[ue] amicis concedere ministrare. Ad hanc autem firmum quidem no[n]
habent neq[ue] enim sibi ipsi permanent similes existentes: in paucum eni[m] tempus sunt amici
gaudentes adiuuicem malicia. Utiles autem et delectabiles in plus permanent: s[ed] q[ui] enim
vniq[ue] tribuan[ti] delectationes vel virilitates adiuuicem. Et contraries autem maxime quidem
videtur propter vtile fieri amicitia, puta pauperi dignitati, indisciplinatus scienti, quo enim eti-
maliquis idigens hoc appetere redonat aliquid, hic autem vniq[ue] aliquis attrahit et amator[em]: et ama-
tū: et pulchru[m]: et turpe. propter qd videtur amatores ridiculi quādo[rum] dignificantes amari vi-
amant: sed tamen amabiles existentes equaliter: forte dignificandū. nichil autē tale habet
ridiculū. forte autē neq[ue] appetit cōtrarium secundum seipsum contrarium: sed secundum ac-
cides, appetitus autē mediū appetit hoc autem bonum, puta siccō non humidō fieri, sed ad mediu[m]
venire, et calido: et aliis similiter hec quidem igitur dimittantur: etenim est magis alienum.
Cap. VIII

Videtur autem quemadmodum in principiis dictum est circa eadem et **Lap. VIII** in eiusdem esse canitatem et iustitiam. in omni enim communicatione videtur aliquod iustus esse et amicitia. appellant igitur amicos coniungatores et cōmilitores: similitudinē autem et eos qui in aliis cōmunitatiōibus secundū quantum aut cōmunicant: in tantum est ami-

citia: etenim iustit. et puerium cōmuniā que amicorū: recte. in cōmunicatione enim amici-
tia. **C**Sunt autē fratribus et cōnūtritis omnia cōmuniā: alii autē discreta. et his quidē plu-
ra/bis autē inīoia. etenim amicitia be quidē magis. he autem minus. differunt autem et
iusta. non enim eadē parētibus ad filios: et fratribus adiuinēt neqz etiis: et ciuibus: simi-
liter autē et in aliis amicitiis. altera itaqz et iusta ad singulos hōri. **C**Eaugmentationē ac-
cipiunt in magis amicos esse: puta pecunis priuare ceterum durius q̄c cūiem: et non iuuare
frati q̄c extraneo: et percutere patrē q̄c quēcunqz alium. augmentari autem natum est simul
amicitie et iustum: et in eisdē entia. et ad equele pertingentia. **C**ommunicationes autem om-
nies particulis assimilantur politice: cōuenient enim in aliquo conferente et acquirentes ali-
quid eoz que ad vitam. seo et politica cōmunicatio cōferentes gratia videtur: et ex p̄cipio
cōuenire et permanere. hoc enim et legisposito: et cōlectant: et iustum aiunt esse quod cōmu-
niter cōferens. Alię quidē igitur communicationes secundū partes cōferens appetunt: puta
nauigatores quidē quo secundū nauigium ad opationem pecuniarū vel aliquid talium: cō-
militones autē quo secundū bellum: sive pecuniam: sive victoriā: sive ciuitatē appetētes.
similiter autē et tribulus et plebei. Quedam autē cōmunicationē propter delectationē vi-
dentur fieri cōchozantū et eranistarū. he enim gratia sacrifici et cōnubii. **C**Onnes autē
he sub politica cōfuerunt esse. non enī prefens cōferens politica appetit: sed in omni vita.
Et sacrificia facientes et circa has congregations honoreqz tributus dñs: et sibi ipsiis re-
quiem acquirentes cum delectatione. antiqua enim sacrificia et cōgregationes videtur fie-
ri post fructū collectiones puta p̄mitie. maxime enim in his vacabat temporibus. omnes
itaqz cōmunicationes particule videtur politice esse: consequuntur autem tales amicitie ta-
libus communicationibus.

Lap. X

50. **S**olitice autem sunt tres species, **e**quales autem et transgressiones: **p**uta corruptio*n*es
50. **b**arum, s*u*t autem politice quidem regnum / **c**taristocratia: **t**ertia autem quia a preciis
51. **q**uā timocratiā dicere conueniens videtur, politicam autem consueverunt ipsi plu-
res vocare. **I**barum autem optima quidem regnum: **p**essima autem timocratiā. **T**ransgred-
51. **s**sio autē regni quidem tyrannis. **C**um enim in monarchie. Differunt autem plurimi, **t**yrannis
52. **q**uidem enim sibi ipsi conferens intendit: rex autem quod subditorum non nisi est rex qui
52. **n**on per se sufficiens et omnibus bonis superexcelsus. talis autem nullo indigeret, **v**ulna igitur
53. **s**ibi ipsi quidem non vitique intendet: subditus autem, qui enī non talis erit: clericos vitique ma-
53. **g**nis quidem erit que rex. **T**yrannus autem ex contrarietate huic, scilicet enim bonū persequebitur
54. **E**t manifestius in hac quoniam pessima: et pessimum autem contrarium optimo, transgre-
54. **d**dit autem ex re in tyramnū, prauitas enim in monarchie tyrannus: malus autem rex ty-
55. **r**annus fit. **C**taristocratia autem in oligarchiam malicia principum: qui tribuunt que ci-
55. **u**titatis propter dignitatē, et omnia vel plurima bonorum sibi ipsi, et principatus semper eis
56. **d**em: de plurimo facientes distari, pauci igitur principiantur: et mali pro iis qui maxime epū-
56. **c**ces. **C**erum timocratiā vitique in democratiam: contuminales enim sunt he, multitudinis eni-
57. **m** velute timocratiā esse: et **e**quaes omnes qui in honoratione. **C**ad in unum autem malū est
57. **d**emocratiā: in parum enim transgreditur politice speciem. Transmutant quidem igitur ma-
58. **x**ime sc̄ politie: manifestum enim sic et faciliter transgrediuntur. **S**imilitudines autem ip-
58. **s**arum et velut exemplum accipiet aliquis vitique et in dominibus, patris quidem enim ad filios
59. **c**ōmunicatio regni habet figuram: filiorum enim patri est cura, hinc autem et I homerus pa-
59. **t**rem iouem appellat: paternus autem principatus vel regnum esse, in persis autem qui patris
tyranicus, vtiuntur autem ut seruis filii. **T**yranicus autē et qui dñi ad seruos dñi enim con-
serens in ipso operatur. **E**t hic quidem igitur rectus videtur: persicuus autem peccat, differen-
tium enim principatus differentes. **T**uū autem et vxoris aristocraticus videtur, secundū di-
gnitatem enim vir habet et circa hec que oporet virum: quecumque autem uxori congruum
illī reddit, omnium autem dominans vir in oligarchiam transponitur: preter dignitatem eni-
spūm facit, et non secundum que melius. **Q**uādoque autem principatus uxores heredes exi-
stentes, non itaque sunt secundum virtutem principatus: sed propter diuitias et potentiam,
quemadmodum in oligarchiis. Timocraticus autem videtur qui fratrium, **e**quales enim: ni-

ētāipēlā
sodalitia hic
ētāipōs
Sodalis

e
ul
n

Epávios Επάνιος
qui pecunias
ad aliquid
contribuit

**Aristocratis
Optinorum
potestas
Timocratias
cessu potestas**

• Κλήρωσίσ
• sorte príceps

Homerus
Jupiter
Perse

si in quantum etatibus differunt, propter quod si multum etatis differunt: non adhuc fraterna sit amicitia. **D**emocritia autem maxime quidem in iis que sine dominatione habitationum, hic enim omnes et equali: et in quibus debilis qui principatur: et vniuersitatis potestas.

Cap.XI

Secundum vnamquamque autem vrbaniatem amicitia videtur in quantum et iustum, regi

quidem ad subiectos in superabundantia beneficium, benefacit enim subiectis: si quidem boni

ens curam habet ipsorum ut bene operetur: quemadmodum pastor oviuum, unde et

Homerus Agamemnon pastor populo dixit. **E**alis autem est paterna, differt autem magnitudine beneficiorum, causa enim essentia (quod putatur maximus) existimari maximus esse: et nutrimenti et discipline, sed et progenitoribus hec attributum, et natura enim principiatus pater filiorum, et progenitores nepotum: et rex subiectorum. **I**n superexcessu autem amicitiae, propter quod et honoratum parentes. **C**ontra iustum virtus in his non idem: sed secundum dignitatem, sic enim virtus et amicitia. **S**ed et viri ad uxores eadem amicitia: et in aristocratis: secundum virtutem, et meliori plus bonum: et ceteris virtuibus, sic autem et iustum. **C**ontra autem fratrum, ceterae assimilatur: equeales enim et coetanei, tales autem virtus discipline et virtus moris ut in multo, assimilatur virtus huic et que secundum timocrati: equeales enim ciues volunt: et epouses esse, in parte itaque principari et ex equali: fit virtus et amicitia. **C**ontra transgressionibus autem quemadmodum et iustum parvum est: sic et amicitia est: et nequaquam in pessima. In tyrannide enim nichil aut parvum amicitia, in quibus enim nichil commune est in imperanti et in imperato: neque amicitia: neque enim iustum, sed velut artificia ad organum: et animad corpus: et domino ad seruum, invenitur quidem enim hec ad vienibus ad virtutem: amicitia autem non est ad manimata neque iustum: sed neque ad equum: vel bouem: neque ad seruum secundum quod seruum, nichil enim commune est: seruum enim animatum organum: organum autem inanimatus seruum, secundum quod quidem igitur seruum: non est amicitia ad ipsum: sed secundum quod homo, videtur enim quidem iustum esse omni homini ad omnem potentem comunicare lege et compositione, et amicitia virtus secundum quod homo, in parvum itaque et in tyranndibus amicitia et iustum. **C**ontra autem in democraticis in plurimum: multa enim communia inferent equalibus existentibus.

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

Let communicatione quidem igitur ois amicitia est: quemadmodum dictum est. **D**ivider autem virtus aliquis cognatam et etericam: politice autem et que tribulum et que coniungantur: et quecumque tales: communiciantur assimilantur magis, quasi enim secundum confessionem quandam videtur esse, in has autem virtus ordinabit aliquis et peregrinam.

Sed et cognata multifaria videtur esse, et dependere omnis ex paterna, parentes quidem enim diligunt filios ut suorum aliquod existentes: filii autem parentes ut ab illis aliquid existentes.

Amagis autem scunt parentes qui ex ipsis: et geniti quoniam ex his. Et magis coapproximatur quod a quo: genito: et facti facient, quod enim ex ipsis: propinquum ei a quo

puta dens vel capillis vel quodcumque habent, illi autem nichil quod a quo vel minimus. **S**ed et multitudine temporis, hi quidem enim confessum natos diligunt: hi autem procedentes temporibus: parentes: intellectum vel sensum accipientes. **E**x his autem manifestum propter que amant magis matres. Parentes quidem filios diligunt: et seipso: qui enim ex ipsis videtur alteri ipsi inseparari, filii autem parentes ut ab illis nati. **F**ratres autem adiuvant in ex eiusdem nasci: ad illa enim identitas adiuvantem idem facit, propter quod aiunt deum: sanguinem: et radicem: et talia: sunt autem idem aliqualiter et in diuisiis. **A**magnum autem ad amicitiam et coniunctionem: et quod secundum etatem, coetaneus enim coetaneum: et qui virtus moris et ceteri, propter quod et fraterna etericis assimilatur. **R**eputes autem et reliqui cognati ex his coapproximantur: in ab eisdem enim esse: sunt autem hi quidem proximiiores hi autem magis alieni: et prope vel longe producere esse. **C**ontra autem ad parentes quidem amicitia filius: et hominibus ad deos ut ad bonum et superexcellens, bene enim fecerunt maxime: et secundi enim et nutritioi causenatis et cuius quod est disciplinari. **T**habet autem et delectabile et vtile talis amicitia magis alienorum: quanto et communior vita ipsis est. Sunt autem et in fraterna quequidem et in etericis, et magis in iis qui epices et totaliter similibus: quanto proximiiores et ex natuitate existentes diligunt adiuvantem. Et et magis virtus moris, qui ex eisdem. Et communitati et disciplinati similiter. **E**t secundum tempus probatio plurima et firmissima, analogon

auct et in reliquis cognatorum amicabilis. **C**ontra autem virorū amicitia videtur secundum natum existere: homo enim natura coniugale magis quam politicum, et quanto prius et necessariū magis domus ciuitate. **E**t filiorū procreatio communis animalibus, aliis quidem igitur intantū communicatio est, hoīes autem non solū, perecreationis filiorū grana cohabitare: sed et eorum que in vita, cōfertim enim diversa sunt opera: et sunt altera viri et viroris, sufficiunt igitur adiuvantem ad communem ponentes, p̄pria. **P**ropter hoc autem et vtile esse et delectabile in hac amicitia, erit autem viris et, propter virtutē: si epices sint, est autem virtus et virtus: et gaudebunt viris tali. **C**onjunctio autem filii videtur esse, propter quod citius steriles dissoluuntur, filii enim communis boni ambobus: cōfertim autem cōmune. Qualiter autem coniunctio viro ad virō et totaliter amico ad amicum: nil alterū videtur queri quam qualiter iusti, non enim idem videtur amico ad amicum nec ad extraneum et eternum et condiscipulum.

Riniſ itaq; existentib; amicitia (quēadmodum in principio dicta est) **L**ap.XIII

et secundum vnamquamq; his quidem in equalitate amicis existentibus, his autem secundum superexcellētiā, etenim similiter boni sunt amici et melior et deterior: similiter autem et delectabiles et, propter vtile et equantes utilitatibus et differentes: equeales quidem secundum equalitatem oportet in amare et reliquis equare: inequeales autem secundum analogum superexcellētiā assignare. Sunt autem accusationes et querelle in ea que secundum vtile amicitia vel sola vel maxime rationabilē, qui quidem enim propter virtutē amici existunt: bene operari adiuvantem prompti sunt, hoc enī virtus et amicitia, adhuc autem cōdēcentiū non sunt accusationes neque pugne, amant enim et benefacientes nullus cōtristat: sed si sit gratius retribuit bene operans Superexcellēns autem fortis quod appetit non virtus accusabit amici: virisq; enim bonum appetit. **C**on omniō autem neque in iis qui, propter delectationē, simul enim ambobus sit quo ap petunt si in cōmorari gaudent. Ridiculus autem viris videtur et accusans non delectantem cum possit non cōmorari. **C**ontra autem propter vtile: accusatiua, in vilitate enim videntur adiuvantem semper pluri indigent: et minus habent existimant convenientem, et cōqueruntur quoniam non quantis invident: tantis sortiūne digni existentes, benefacientes autem non possunt suffice re ad tantā: quantis patientes invident. Glōde autem quemadmodum iusti est duplex hoc quidem non scriptū: hoc autem secundum legem: et eius que secundum optimum utilitatis hec quidem moralis: hec autem legalis esse, sunt igitur accusationes maxime cum non secundum eandem comitabantur et dissoluuntur. **E**t autem legalis quidem formalis in dictis, hec quidem oīne vales ex manu in manū: hec autem liberalior in reprobis: secundum confessionem autem quid pro quo manifestum autem in hac debitum et non ambiguum: amicitia autem dilationem habet, propter quod apud quosdam horum non sunt iusta: sed existimant opozitrediligere eos qui secundum fidem cōmunitat. Aboralis autem non in dictis sed ut amico donat: vel cuiuscumque alii: reportare autem significat evel plus non videntis: sed accommodata, non similiter a utē cōmunitatis et dissoluens accusabit. **H**oc accidit propter vtile et omnes vel plures bona: elige re autem vtilia, bonum autem benefacere non ut cōtrapatis: vtile autem beneficiari est. **C**on teni autem retribuendum secundum dignitatem eorum que passus est et sponte, nolente enim amicum non secundum: ut virtus peccantem in principio et bene patiente a qua non oportuit non enim ab amico neque propter ipsum hoc operante. **Q**uemadmodum igitur in dictis beneficiari dissoluendum, sed et confiteri si potens reddere: impotenter autem neque dans dignificabit viris. **Q**uare si potens reddendum, in principio autem intendendum a quo beneficiatur, et in quo: ut in his sustineat autem non. **C**on dubitationem autem habet virum oportet patientis vtilitatem mensurare et ad hanc facere reditioinem: vel operantis beneficio, patientes quidem enim talia aiunt accipere a beneficis: que parva erant illis: et crant ab alteris accipere paruficantes, hi autem ecclēsia maxima coruque apud ipso: et quicab alii non erat: et in periculis, vel talibus necessitatibus. **C**ontra autem propter vtile quidem amicitia existente patientis vtilitas mensura est: indigens enim iste et sufficit ipsis ut assument equale, tantum igitur fieri adiutorium quantum iste iumentatur et reddendū autem ipsis quantum accepit et plus: melius enim. **C**on iis autem que secundum virtutem accusationes quidem non sunt, mensura autem assimilatur operantis electio, virtutis enim et moris in electione principale. **L**ap.XIII

Ifferunt autem in iis que secundum supereffentiam amicitias, significat autem quod plus habere, cum autem hoc sit: dissolutus amicitia existimat enim melius conuenienter et plus habere: bono enim tribuit plus, similius autem et utilior: inutili enim existente non auctor oportere equale habere, ministratio enim fieri est non amicitia: si non secundum dignitatem operi erunt que ex amicitia, existimat enim quea modum in pecuniarum communicatione plura accipiunt: conferentes plura: sic oportere et in amicitia. Inorigens autem et dexterius ecce vero, amici enim boni esse sive facere in origine, quod enim auctum vtile studiose vel potenti amicu esse nichil receptum? ¶ Si detur autem recte virtus dignificare: et oportere virtus plus tribuere ex amicitia, non autem ex eodem: sed supereffentia quidem honoris in origine autem lucri, virtutis quidem enim beneficiorum retributio: in origine autem auxiliu lucru. Sic autem habere hoc et in utilitate videtur, non enim honorari qui nullum bonum communum tribuit: comune enim datur ei qui commune beneficiorum, honor autem communis: non enim simul ditaria a ceteris et honorari, in omnibus enim minus nullus sustinet. Et autem quod circa pecunias minora honoris tribuunt: et dona expectati pecunias, quod secundum dignitatem enim adequat et saluat amicitia quemadmodum dictum est, sic itaque et in equalib[us] associantur, et ei qui in pecunias utilitas est vel in virtute: honor et reddendum retribuentem quod contingit, possibile enim amicitia requirit: non quod secundum dignitatem: neque enim est in aliis, quemadmodum in iis qui ad deos honoribus et parentes nullus enim secundum dignitatem aliquando utriusque retribuit: in potentia autem famularum episcoporum esse videtur. ¶ Propter quod utriusque videtur non licet filio patrem abnegare: patri autem filii, debente enim reddendum, nichil autem faciens dignum eorum que subfuerunt: operatus est: quare semper debet, quibus autem debetur potestas dimittere: et patri utriusque. Similiter autem fortis nullus aliquando recedere videtur non supereffentia in malitia, sine enim naturali amicitia auxiliacione: humanum non expelli, huic autem fugiendo est: vel non festinando sufficere malo existet, bene pati enim multo volunt: facere autem fugiunt utile, de his autem in talibus dicti sunt.

Primi autem dissimilium amicitia analogi utriusque equat et saluat amicitia. Cap. I
autem quodammodo dictum est: puta et in politica coizario pro calceamentis, et retributio fit secundum dignitatem et territorum: et reliquis. Hic quidem igitur inuenta est communis mensura: et ad hoc utriusque oia referuntur, et hoc in mensuram. In amicitia autem quandoque quidem amatores accusat quoniam superammas non redamur: nichil habens amabilem si sic contingat, multo tamen autem amatus: qui prius repropositus oia tunc nichil perficit. Accidunt autem talia cum hic quidem propter delectationem amatus amicis autem propter vitale amatores, hec autem ambobus non existunt, propter hec enim amicitia existente dissolutio fit: cum non sicut gratia quorum amabant, non enim ipsos amabant: sed existente non manentia entia, propter quod tales et amicite. Quae autem morum: secundum seipsum existens manet quoniammodum dictum est. Contendunt autem et cum altera sicut ipsi et non que appetunt, simile enim ei quod est nichil fieri, cum eo quod appetit non possit, puta citharedo remittens et quanto melius caneret tanto plus, in mane autem experienti promissiones: pro delectatione delectatione redisse dicitur, si quidem igitur vitius hoc volebat: sufficiens utriusque habuit, si autem hic quidem delectationem hic autem lucrum: et hic quidem habet: hic autem non non utriusque erit quod secundum communicationem bene, quibus enim inorigens existit: us et attendit, et illius quidem gratia hec dabit. Dignitatem autem utriusque ordinare est antecedens vel pre-accipientes: qui enim ante dat videtur concedere illi quod auctor est propter agoram facere, cum enim doceret quecumque honorare discentem iussit quidem videtur digna faire: et accipiebat tantum in talibus autem quibus hoc sufficit: merces autem viro. Preaccipientes autem argenteum decinde nichil facientes eorum que dixerunt, propter superabundantias repromissionum: conuenienter in accusationibus fiunt, non enim pfectum que confessi sunt, hoc autem facere forte sophistis coguntur: propter nullum utriusque dare argentum pro quibus sciant. Ibi quidem igitur quorum accipiebant mercedem non facientes conuenienter in accusationibus sunt. ¶ In quibus autem non fit propter confessionem ministratio: ibi quidem propter seipsum antedictos: dictum est quoniam inaccessibilis, talis enim secundum virtutem amicitia: et retributionem faciendum secundum electionem, hec enim amici et virtutis, sic autem videtur philosophia communicantibus: non enim ad pecunias dignitas mensuratur: preciumque equi ponderans non

Protagoras

Sophiste

utriusque fiet, sed forte quod sufficiens: quidem modum ad eos et parentes contingens. Non tali autem existente datione sed in aliquo maxime quidem forte oportet retributionem fieri visam: ambobus secundum dignitatem esse, si autem non hoc accidat: non solum necessarii esse videtur utriusque phaben tem ordinare: leui etiam iustum, quantum enim utriusque iste adiutus est: vel quanto delectationem utriusque vellet: tantum recipiens habebit ad hoc dignitatem, etenim in emptiobus sic videtur factum. Alicubi autem sunt leges: voluntariorum conventionum iustitia non esse: ut opportunum cui credidit: dissoluimus adhuc quemadmodum comunicauimus, cui enim concessum est: hinc existimant iustus ordinare procedentes, multa enim non equali appretiatur habentes et volentes accipere propria enim et que dant singuli videtur multo digna: sed tam rem retributio fit ad talium quantu[m] utriusque ordinant accipientes. Oportet autem forte non tanto appretiari quanto habent videtur dignum: sed quanto ante habere appretiatus est.

Cap. II

Ubilitatem autem habent et talia puta utrum oportet oia patri attribuere et obedire/ vel laborem quidem medico obediendum/ ducent exercitus autem ordinandum bellumcosum.

Siliter autem amico magis vel studiolo ministrandum, et bisfactori reddendum gratiam magis: vel amico dandum et ambobus non contingit. Igitur oia talia certe quidem determinare non facile, multas enim et modis habent differentias: et magnitudine et parvitate et bono/ eternitudo. ¶ Quoniam autem non oia eidem reddendum: non immunitum et bisfactori quidem retribuendum ut in multum magis quam donandum amicis, et quemadmodum mutuum cui debet reddendum magis: quam amico dandum. Hoc autem neque hoc semper puta librantia a latronibus utrum soluentem utra liberandum et utriusque sit vel non capio: experienti autem reddendum: vel patre liberandum, videbis enim utriusque et seipso magis patrem. Quod igitur dictum est universali quidem debitu reddendum: si autem supercedat datio bono vel necessario: ad hoc declinandum. ¶ Quod utriusque enim neque est equale existentia retribuere: cum hic quidem studiosum sciens bisfactori: huic autem reddendo fiat quem existimat malum esse, neque enim accomodantem quisque reaccionandu[m], existimans quidem enim lucrari accomodantem episcopi existenti: hic autem non sperat lucrari a malo, siue igitur veritate sic haberet: non equalis dignitas, siue hoc quidem non sic existimat autem non utriusque videbit in convenientia facere. ¶ Quod quidem multo tamen dictum est circa passiones et actiones rationes siliter habent determinatum: is circa quem sunt, quoniam quidem igitur non eadem omnibus reddendum: neque patri omnia quemadmodum neque Iouis sacrificantur: non immunitum. Quia autem altera parentibus et fratribus et amicis et bisfactoribus singulis propriis et cōgruetibus attribuendum: sic autem et facere videtur, ad nuptias quidem enim vocant cognatos: his enim cōgenitum, et que circa hec utriusque actiones: et in cœlo autem matris existimant cognatos obuiare, propter idem. ¶ Tidetur autem utriusque nutrimento quidem parentibus oportere maxime sufficere ut debentes: et causis essendi melius quam subiunctis in hoc sufficere, et honorem autem quemadmodum diu, non oem autem parentibus: neque enim eum eundem patri et matre, neque rursus cum qui sapientis: vel cum qui ducas exercitus: sed paternum siliter autem et maternum. Sed et omni seni honore: eum qui secundum etate et resurrectio: et inclinatio: et talibus, ad amicos autem rursum et fratres cōsideratio: et oīm cōsideratio: sed et cognatis et cōtribulibus et ciubus et reliquis oībus: semper tentando proprii attribuere: et compare que singulis existentia secundum propter et virtutem et visum. Eoz quidem igitur quoniam generis facile iudicū: differēt autem difficultus, non in propter hoc quidem recessendo: sed ut utriusque contingat sic determinandum.

Khōsēi:
Funus
Sponsalia

Ab ea autem dubitatorem et de eo quod est dissolutus amicitias vel non: ad non permanentes, b. Utel ad eos quidem qui propter vitale vel delectabile amici existunt: cu[m] non adhuc hoc habeant: nichil in convenientia dissolutus, illos enim erant amici quibus deficientibus rationabile non amare. Accusabit autem utriusque aliquis si propter vitale vel delectabile amicas: simul et propter morem, quod enim in principio diximus plures differentes sunt amicis: cum non siliter existimat et sunt amici. Cum quidem igitur decipiat quis et si lupi pīcei amari, propter morem nichil illo tale operante: seipsum causet utriusque. Cum autem ab iustis simulatio de decipiat: iustum accusare decipientem: et magis quam eos qui numismata violat: quanto alius malignitas circa honabilius mala operatio. Si autem acceptet ut bonum: fiat autem malum: et videtur utrum amandū vel non possibile: siquidem non omne amabile sed bonum: neque oportet amatorē mali enim non oportet

10

esse nec assimilari prauo. dictum est autem quoniam simile similis amicum. ¶ Utrum igitur cofeluum dissoluendum vel non oibus: sed insanabilibus ppter maliciam directionem aut habentibus magis adiuuandu ad morem & substatiam quanto melius. et amicitie magis ppter videbitur autem vnguis nichil incognitum facere: non enim huic vel talis amicus erat alteratu igitur impotens resoluere recedit. ¶ Si autem hic quidem permaneat hic autem epices magis sit in multis differat virtute utrumque amico vel non contingit in magna aut difficultate maxime manifestum: puta in his que ex pueris amicitia. si enim hic quidem permaneat puer secundum mentem hic aut vir fit optimus qualiterque erunt amici nec placet eiusdem nec gaudentes et tristati. neque enim circa adiuvicium hec existit ipsius: sicut his autem non erat amicos esse: coniunctio enim non possibilis. dictum est autem de his. ¶ Utrum igitur nichil alienum ad ipsum habendum: quod si non factus esset amicus vnguis: ita autem oporet metuam habere facte colectuindis et quacdam modum amicis magis & extraneis existimans oporetur largiri sicut factis attribuendis aliquid propter antefactam amicitiam. cum non ppter lugabundiam malicie dissolutione fiat. Lap. III.

a. Adicabilis autem que ad amicos & quibus amicitie determinatur: videtur ex iis que ad seipsum venisse. Ponunt enim amicitiam velopante bonum vel apparetur illius gratia: vel volenter esse et viuere amico ipsius gratia. quod matres ad filios passae sunt: et amicorum offensioni. huius autem coniunctio et eadem eligentur vel condoleantur vel cogardent amicum maxime autem et hoc circa matres accidit: horum australique et amicitia determinatur. Ad scipium autem hunc vniuersales epices existit reliqui autem secundum quod tales existimantur esse. ¶ Cuidet enim quaeadmodum dictum est mensura vniuersalium virtutis et studiorum esse: iste enim cōsentit sub ipsi et eadem appetit secundum oēm amicam et vult vnguis sub ipsi bona et apparetur et operatur. boni enim bonum elaborare et suuipius gratia. intellectui enim gratia quod vniuersus quisque esse videtur. Et viuere autem vult seipsum et saluari: et mater hoc quo sapit. bonum enim studiose esse. vniuersus quisque autem sub ipsi vult bona. factus australis nullus eligit oīa habere et stud quo factum. habet enim et nunc deus bonum: sed etens quidem quod aliquis est. videbitur autem vnguis intelligens vniuersus quisque esse vel maxime. sed et coniunctio talis sub ipsi vult delectabiliter enim ipsum facit. operatorum etenim delectabiles meozies et futuropis spes bone. tales autem delectabiles: et hercunatibus autem abundat mente: cōdelectio et cōdelectio maxime sub ipsi. omnis enim est idem et triste et delectabile et non aliud alijs: impetrabilis enim ut est dicere. ¶ In existere itaque ad seipsum horum singula epice: ad amicum autem habere quaeadmodum ad seipsum: est enim amicus aliis ipse: et amicitia horum esset aliquid videatur. et amici quibus hec existunt. Ad seipsum autem utrum est amicitia vel non est relinquit in presenti. Cuidetur autem vnguis sic esse amicitia secundum quod est duoyel plura ex dictis: et quoniam superabundantia amicitie ci que est ad seipsum assimilatur. ¶ Cuidetur autem dicta et multis existere: quae existentes prauos. igitur secundum quod placent sub ipsi et existimus epices esse: sic participant ipsi. qui et prauozum et nefariorum nulli hec existunt: sed nec videntur. fere autem nec prauos. Differunt autem a seipsis et altera quidem cōcupiscunt: alia autem voluntaria incontinentes. eligunt enim pro eius que videntur sub ipsi bona esse delectabilita noctua entia: hi autem rursus propter timiditatem et desideria recessant ab operari que existunt sibi ipsi optima esse. quibus autem multa et dura operata sunt et ppter maliciam oīiunt: fugiunt viuere et intermixti seipso. Querunt itaque mali cum quibus comorantur: seipso autem fugiunt. recordantur enim multozum et diffidunt et talia altera sperant secundum seipsoentes: cum aliis autem entes obliuiscuntur nichilque amabile habentes nichil amicabile patiuntur ad seipso: neque gaudent neque codolentes tales sub ipsi. cōtentio enim ipsorum anima. et hec quidem ppter maliciam dolet recessus a quibus oīa: hic autem delectatur et hec quidem hec autem illuc trahit: quaeadmodum discrepantia: si autem non possit simul tristari et delectari: sed post parum tristatur quoniam delectatus est. et non vnguis volebat delectabilita hec fieri ipsi: penitudo enim prauis replevit. non itaque videtur prauos neque ad seipsum amicabile disponi: ppter nichil amabile hec. Si itaque sibi habere valde est miserum: fugiunt maliciam intenses et tentandum epice esse. Lap. V.

b. Eniuolentia autem amicitia quidem videntur: non tamen est amicitia. sit enim beniuolentia et agnitos et latens: amicitia autem non. prius autem talia dicta sunt. ¶ Sed nec

amatio est. non enim habet distensionem / neque appetitum: amationem autem hoc sequitur. et
amatio quidem cum consuetudine: benevolentia autem et ex repente. quia ad modum et circa
agonistas accedit. benevoli qui ipsi sunt et complacent: cooperabuntur autem tamen nichil. quod
enim dicitur amatoe repente benevoli sunt: et superficialiter diligunt. ¶ Vide utique principium
amicitiae esse: quia ad modum eius quod est amare ea quae per visum delectatio. non enim prodelecta-
tus specie nullus amatur: gaudeat autem specie nichil magis amatus. sed cum abiente desideret: et
presentiam concupiscit. scivitque et amicos non possibile essent benevolos factos: benevoli autem
facti nichil magis amant. volunt enim solum bona quibus sunt benevoli: cooperabuntur autem
nichil utique neque turbabuntur pro ipsis. ¶ Propter quod transuerseris dicet quis utique ipsam
principium esse amicitudinem: diuturnam autem et in consuetudinem aduenientem: fieri amicitudinem. non
eam que propter virilem neque tamquam propter voluntate. non enim benevolentia in his sit. bensificia
quidem propter quod passus est retrahit benevolentiam iusta operans. volens autem aliquem bene egarari
spem habens abundanter per illum: non videatur benevolus illi esse: sed magis fibi ipsi. quia ad
modum neque amicos si curer ipsum propter querendam visum. Totaliter autem benevolentia
propter virtutem et epicuream quandam sit: cum huic bonus quis appareat: vel fortis vel aliquid
talium: quemadmodum et in agonistis diximus. Cap. VI.

Adhibe autem et concordia, propter quod non est homodoxia: hec quidem enim exigitur, ut
in aliis adiuvicem existet in eis. **C**rebat circa quodcumque consenserint concordare aut
puta eos qui de celestibus: non enim amicabile est his concordare. **S**ed ciuitates conser-
cordare autem cum de ciuitatibus consentiantur et eadem elegantur et operentur contra opinata
circa opabilitatem ita concordantur: et horum circa quae in magnitudine et contingencia ambobus
existere vel omnibus: puta ciuitates cum omnibus videantur principatus eligibiles esse vel
compugnare Lacedemonius vel principari Pithacum quod est ipsius voluit. **C**um autem tamen
seipsum velit quoadmodum qui in phenissimis contendunt: non enim est concordare sibiipsi: utriusque
benevelle quodcumque sed quod in eodem: puta cum et plebs et epices: optimos principes
enim omnibus fit quod appetunt. **P**olitica autem amicitia videatur concordia: quaeamodum
et dicitur: circa concordiam enim est et que ad vitam convenientiam. **E**st autem talis concordia: in illis
qui epices: isti enim et sibiipsi concordant et adiuvicem in ipsis existentes: ut est dicere:
tali enim manent voluntates et non transuersantur: quoadmodum Euripus: voluntates iusta et
conferentia: hec autem et communiter appetunt. **P**raeaus autem non possibile concordare tam
nisi parum: quoadmodum et amicos esse: supabundantia appetentes in utilibus: in laboribus
autem et ministeriis deficitives: sibiipsi autem vniuersaliter volentes hoc proximum pscrutari
et prohibere: non enim seruatum commune perditur: accidit igitur ipsis contendere adiuvicem
quidem cogentes: ipsos autem non volentes iusta facere.

quidem cogenit ipsos autem non volentes ultra facere.
Eneas autem beneficatos videtur magis amare q̄ bene panētes operantes.
b et ut preter rationē factum queritur hoc pluribus quidem igitur videtur quoniam hi
quidē debent his autē debetur, quēadmodum igitur in mutuis debētes quidē volūt
non esse quibus debent accommodantes aut et curant debentium salutem; sic et beneficētes
velle esse panētes ut lucrantes gratias his autē non esse curā redere. Epicharmus quidē
igit̄ sorte vītig dicit hoc dicere ipsos ex malovidētes. Assimilatur aut̄ humano immemores
enī multi et magis bene pati q̄ facere appetunt. Videbitur autem vītig et naturalios esse
non similis t̄ que circa accommodantes: non enim est amatio circa illos: sed eius qđ est saluari
voluntatis luci gratia, beneficētes autem amant et diligunt bene patientes: est nichil sunt
viles: neq̄ posterius fiant vītig. Quod t̄ in artificib⁹ accidit, omnis enī proprium opus dili-
git magis qđ diligat vītig ab opere animato facto, maxime autem forte hoc circa poetas ac-
cōcioit. supodiligunt enī isti: propria poemata diligentes: quēadmodum filios, talivītig assimila-
tur t̄ quod beneficōt, bene paſſū enī opus est ipsozum: hoc itaq̄ diligunt magis qđ opus
facientes. Illeius autem causa quoniam ēse omnibus: eligibile et amabile, sumus autem agere
actu: in viuere enim t̄ operari actu. vītig faciens: opus est quodammodo diligunt itaq̄ opus:
quia et ēse, hoc autē naturale, quod enī est potentia: hoc actu opus nūciat. Simul autem
et beneficōt quidem bonum quod secundum actum: quare gaudet in quo hoc patienti autē

nullum bonū in opante: sed siquidē cōserens. hoc aut̄ minus delectabile et amabile. Delectabilis aut̄ est actus presentis quidē futuri aut̄ spes facti aut̄ memoria. delectabilissimum aut̄ quod sc̄m actum et amabile sūlter. ei quidē igitur qui fecit manu opus: bonū enī diuturnū. patienti aut̄ vīle transit. Et memoria bonorum quidē delectabilis. vīlum aut̄ non oīo: vel minus. expectatio aut̄ ecōerſo habere vīce. Et amatio quidē factio iāsimilat: amari aut̄ ei quod est pat̄. super excellentibus aut̄ virtutib⁹ circa actum: sequitur amare et amicabilia. Adhuc aut̄ que laborioſe fiunt omnes magis diligunt: puta et pecunias possidentes accipientibus. videtur itaq; bene pat̄ quidē illaboriosum esse: benefacere aut̄ operosum. propter hoc aut̄ et matres amatrices magis filiorum. laboriosor enim generatio. et magis sc̄unt q̄ ipsarum. videbitur autem vīcē hoc et benefactoribus eſcē prop̄p̄um.

Cap. VIII.

Ubiatur aut̄ vīrum oportet amare seipsum maxime vel alium aliquem. incrépant enim eos qui ſeipſos marime diligunt: et vīt in turpi amatores ſuivoant. Ubiaturq; prauas quidē ſuipſus gratia omnia agere: et quanto vīcē deterior sit tanto magis. accusant itaq; ipſum velut quoniam nichil a ſeipſo agit. ep̄c̄ces aut̄ propter bonum: et quāto vīcē melior fit magis propter bonum: et amici gratia. que aut̄ luip̄liu p̄zterit. Rationibus aut̄ his opera diſſonant non irrationabiliter. aut̄ enim oportere amare maxime amicum. amicus aut̄ maxime quis illi: cui maxime vult bona illius gratia: eti nullus ſciat. hec autem exiſtunt maxime ipſi ad ſeipſum. et reliqua vīcē omnia quibus amicus determinatur. dictum est enim quoniam ab ipſo omnia amicabilia et ad alios perueniunt. Sed et p̄zuerbia omnia coſtinent: puta hec vīa anima: et cōmūna que amicorū: et equalitas amicina: et genū r̄bie propinquum. hec enim omnia ad ſeipſum maxime exiſtunt: maxime enim amicis ſibiſi. et amandū itaq; maxime ſeipſum. Dubitatur aut̄ cōuenienter vīcē debitum ſequi: ambabus habentibus creſcible. Cōſte igitur oportet tales ſermonū diuidere: et deteriare inq̄stū vīcē et quo verū dicunt. ſi itaq; accipimus amans ſui qualiter vīcē dicunt: forte vīcē fieri manifestum. In opprobriis quidē igitur amans ipſum: amatores ſuovanci p̄flos qui ſibiſi tribuunt plus in pecunias et honoribus: et delectatiōibus corporalibus. hec enim mul̄ti appetunt: et ſtudent circa ipſa vī optima entia: propter quod et circuipgnabilitaſi ſunt. circa hec vīcē plus habentes largiſtū ſcupſcētis et totaliter paſſionibus: et irrationabiliter anime: tales autem ſunt multi. propter quod et appellatio facta eſt a multū p̄rauo exiſtēte. iuste vīcē ſic philautus exprobzatur. quoniam autem talia ſibiſi tribuentur dicere mul̄ti philautos: non immanifclum. ſi quis enim ſemper ſtudet iusta agere ipſe maxime oīm vel temperata: vel qualia cum alia corum que ſecundum virtutes: et totaliter ſemper bonum ſibi ipſi acquirit. nullus dicit philautus hunc: neḡ vituperabit. Cōſdebitur autem vīcē talis magis eſe philautus: tribuit enim ſibiſi optima et maxime bona: et largiſtū ſuipſus paſſicaliſſimo: et omnia huic obediunt. Quemadmodum autem et cūtias paſſicaliſſimum maxime eſt videtur et omnia alia congreſatio: ſic et homo. et philautus vīcē maxime hoc diligens et huic largiens. et cōtinens vīcē et in cōtinens dicitur in tenere intellectum vel non vī hoc vī quoq; ente. Et egisſevidetur ipſi vī voluntaria: que cum ratioē maxime. quoniam quidē igitur hoc vī quoq; eſt vel maxime: non immanifclum. et quoniam ep̄c̄ces maxime hoc diligunt. Propter quod philautus maxime vīcē erit: ſecundum alteram ſpeciem expo brati: et differens tantum q̄tum ſecundum rationem viuere aut ſecundum paſſionem: et appetere vel ſimpliſter bonum vel vīlum conſerere. Circa bonas quidē igitur actiones diſſerenter ſtudent omnes recipiunt et laudant. Cōmībus aut̄ cōſtētibus optima agere: et cōmūne vīcē omnium erunt quibus indigentur: et propria vīcē maxima bonorum: ſiquidem virtus tale eſt. quare bonum quidē oportet philautum eſe. etenim ipſe iuuabit bona agens: et alios iuuabit. malum autem non oportet: ledet enim et ſeipſum et proximos p̄auis paſſiōibus ſequiſt. Adalo quidē igitur diſſonat que oportet agere et que agit. omnis enim intellectus eligit optimum ſibiſi: ep̄c̄ces autem obedit intellectui. Uerum enim quod de ſtudioſis: et amicorū gratia multa agere et pati: et ſi oporteat mori. p̄oſciēt enim et pecunias: et honores: et totaliter circa pugnabilitaſi bona: procurans ſibiſi bonum. paucum enim tps delectari valde magis eligit vīcē: q̄ multū quiete. et viuere bene annū q̄ multos annos

30

31

32

33

34

35

qualiter vīcē: et vīnam actionem bonam et magnam: q̄ multas et prauas. morientibus aut̄ hoc forte accidit. eligunt vīcē magnū bonum ſibiſi: et pecunias p̄oſciēt vīcē in quo plura recipiēt amici. ſiū enī amico quidē pecunie: ipſi aut̄ bonum. maius aut̄ bonū ſibiſi tribuit. Et circa honores aut̄ et principatus idem modus. oīa enī amico hec p̄oſciēt: bonum enim ipſi hoc et laudabile. cōuenienter vīcē videtur ſtudioſis eſſe p̄ oībus eligens bonū. Cōtingit aut̄ et actiones amicos p̄oſciēre: et eſte melius eo q̄ ipſum op̄ari: cauſam amico fieri. In oībus itaq; laudabilibus ſtudioſis videtur ſibiſi boni plus tribuens: ſic quidē igitur oportet philautum eſſe quēadmodū dictum eſt: vt aut̄ multi non oportet.

Cap. VIII.

Ubiatur aut̄ et circa felicem ſi indigebit amicis: vel non. nichil enim aiunt opus eſſe amicis: beatis et p̄ ſe ſufficiētibus: etiſtū enī ipſis bona per ſe. lufſicetēs iḡt entes nullo indigere. amicū aut̄ alterum ipſum ente tribuere que per ſeip̄m non poteſt.

vnde cum demon bene det: quid opus eſt amicis. Assimilat aut̄ incouenienti: hec omnia attribuēt bona felicitate: amicos non affligere. quod videatur exterius bonorū maximū eſt. ſic amici magis eſt bñſacere: q̄ pati et eſt boni et virtutis benefacere: melius autem benefacere amicis: et extraneis: bene paſſis quibus indigebit ſtudioſis. Propter quod et querit vīrum in bonis fortunis magis opus eſt amicus vel in infortunis: vt et in infortunato indigente bñſa curis: et bene fortunatis quibus bene facient. Incouenienti aut̄ forte et hoc: ſolitariū facere beatum. nullus enim cligeret vīcē ſed in ſeipſum omnia habere bona. politicum enim homo: et cōiuere aptus natu. et felici itaq; hoc exiſtit. que enī nature bona: habet. manifestum aut̄ q̄ cum amicis et iū ſunt ep̄c̄ces melius: q̄ cum extraneis: et quibusq; cōmorari. opus eſt ergo felici amicis. Quid igitur dicunt primi et quo verū dicunt? Cōſte q̄m multi amicos exiſtant utiles eſſe: et talibus quidē igitur non indigebit beatus: quia bona exiſtunt ipſi. neq; vīcē iū ſi propter delectabile vel in parum. delectabilis enim vita ens: nichil indiget ſupinducta delectatio. non indigens aut̄ talibus amicis non videſt indigere amicis. Cōſte autem eſt non forzeverum. in principio enim dictum eſt: quoniam felicitas operatio quedā eſt. operatio aut̄ manifestum quoniam eſt. et non exiſtit: quēadmodū poſſeſſio quedā. Si autem felix eſt in viuere et operari. boni aut̄ operatio ſtudioſas et delectabilis ſc̄m ſeipſam: quēadmodū in principio dictum eſt: eſt aut̄ et proprieſt delectabilium: ſpeculari autem magis poſſumus. primos q̄ ſi noſ metipſos: et illoꝝ actions q̄ proprias ſtudioſoz vīcē: actions amicorū entium: delectabiles bonis. anīi enī habent que natura delectabiliſ: beatus vīcē amicis talibus indigebit. ſiquidem ſpeculari eligit actions ſtudioſas et proprias: tales aut̄ que boni amici entis. Exiſtant aut̄ oportere delectabiliter viuere felicem: ſolitario quidē igitur difficultas vita. non facile enī ſc̄m ſeipſum operari conuenit: cum alteris aut̄ et ad alios facile. erit igitur operatio magis cōtinua: delectabilis exiſtunt ſc̄m ſeipſum. quod oportet circa beatū eſt. ſtudioſis enim ſc̄m ſtudioſis: iū ſc̄m virtutem actionibus gaudent: iū aut̄ que a malitia tristatur. quēadmodū mufcū bonis melodieſ delectatur: in prauis aut̄ tristatur. ſi autem vīcē et alces quedam virtutem ex cōiuere bonis: quēadmodū et Theognis ait. Maſalius autē intendētibus videtur ſtudioſis amicos ſtudioſo natura eſt eligibilis. natura enī bonum: dicunt eſt quoniam ſtudioſe bonum: et delectabilis eſt ſc̄m ſeipſum. viuere autem determinat animalibus potentiā ſenſus: hominibus aut̄ ſenſus vel intellectus. potentia autē ad operationē reductiſt: principale aut̄ in operatione. videtur aut̄ viuere eſſe principaliſter ſentire vel intelligere. viuere aut̄ eoꝝ que ſc̄m ſeipſum bonorum et delectabilium: determinat enī. determinatum autē eius que boni natura. Natura autē bonum: et ep̄c̄ces. propter quod videatur oībus delectabile eſt. ſi oportet aut̄ accipere malā vitā: et corruptam neq; in tristiſtis. inderetata enī talis quēadmodū exiſtēta ipſi: in habitis aut̄ de tristitia erit manifeſtū. Si autem ipſi viuere bonum: et delectabile: videtur aut̄ et ex eo q̄d eſt oīs appetere ipſi: et maxime ep̄c̄ces et beatos. hiſ enī vita eligibilioꝝ: et horū bñſillia vita. vīdes aut̄ quia viuere ſentit: et audiens quoniam audīt: et viuens quī vadit: et in aliis ſliter eſt alioſ ſentientiſ quoniam op̄amur. quare ſentientiſ vīcē q̄m ſentimus: et intelligemus quoniam intelligimus. hoc aut̄ q̄m ſentimentū vel intelligimus quoniam ſumus. eſt enī: et ſentire erat: vel intelligere. ſentire aut̄ quoniam viuere: delectabile ſc̄m ſeipſum. natura enī bonum vita. bonum autem exiſtent

Ecclesiasticus
Exercitatio
Theognis.

Ei

in seipso sentire: delectabile, eligibile autem vivere et maxime bonis, quoniam esse bonum est ipsiis et simili delectabile, sentientes enim quod secundum seipsum bonum delectatur. Et autem ad seipsum habet studiosus et ad amicum, alter enim ipse amicus est, quemadmodum igitur secundum esse eligibile est vivere; sic et amicum vel proxime, esse autem eligibile erat propter sentire ipsum bonum entem, talis autem sensus delectabilis secundum seipsum: contentire ergo oportet et amicum quoniam est. Hoc autem fieri vides in coniuvare et coicere sermonibus et mente: sic enim vivere videbis coniuvare in hoibus dicti: et non quemadmodum in peccoribus in eodem paci. Si itaque beato esse eligibile est secundum seipsum bonum natura ens et delectabile/proximum autem et quod amici est et amicus eligibilius erit. Quod autem est ipsi eligibile: et hoc oportet existere ipsi: vel sic indigens erit, opus ergo erit felicitanti amicos studiosos.

Lap. X.

Trum igitur quoadammodum amicos faciendum vel quemadmodum in peregrinatione prudenter dictum esse videatur: neque multum peregrinus neque non peregrinus nocet: et in amicitia cogruet neque non amicum esse, neque rursus multum amicum secundum supabundantiam. His quidem igitur qui ad oportunitatem, et omnino videbitur cogruere quod dictum est, multis enim reministrare laborisolum: et non sufficiunt vita ipsi hoc agere. Plures itaque qui ad propriam vitam sufficiuntur: nimis distracti et impediti ad bene vivere, nichil ergo opus est ipsi. Sed et qui ad delectationem sufficiunt pauci, quemadmodum in cibo delectarentur. Studiosos autem plures secundum numerum: vel est quodam mensura et amicabilis multitudinis quemadmodum ciuitatis, neque enim ex decem holibus vivitis ciuitatis, neque ex decem myriabus obviciuitas est, quantum autem non est forte aliquid unum: sed omne intermedium quoquidam determinatorum, et amicorum vivis est quedam multitudine determinata. Et forte plures cum quibus vivis poteris quis coniuvare: hoc enim videbas amicabilis esse. Quoniam autem non possibile est multis coniuvare et distribuere secundum non immanesum. Ab his autem illis oportet amicos adiuicem esse: si debent omnes adiuicem coniuvare, hoc autem operosum in multis existere. Difficile autem est congregare et condolere familiariter multis, verisimiliter enim coincidere simul hunc autem delectari, huic autem tristari, forte igitur bene hec non querere ut multis amicissimum esse: sed tot quot in coniuvare sufficiunt, neque enim videbitur vivis cotinere multis esse amicum valde: propter quod neque amare plures, supabundantia enim quedam esse vult amicitia, hec autem adhuc vnde vivis ac paucos. Sic autem videatur habere et in rebus, non sicut enim amici multi secundum etericam amicitiam: hymnizantes autem in duobus dicitur. Et post liphi autem et omnibus familiariter potentes, nulli videns amici: tamen politice quidem quos etruncant placidos. Politice quidem igitur est in multis esse amicum, et non placidum entem sed vivere epulca, propter virtutem autem et propter seipsum non est ad multos: amabile autem et paucos inuenire tales.

Lap. XI.

Trum autem in bonis fortunis amicos opus est magis vel in fortunis. In abibus enim requiriatur: etenim infortunati indigent auxilio, et fortunati coniubibus et quibus beneficiatur, volunt enim bene opari. Necessarium quidem magis vivis in fortunis: propter quodlibus hic opus est. Adelius autem in bonis fortunis: propter quod et epicies queruntur, hos enim eligibilius beneficire, et cum his conuersari. Est enim et presentia ipsa amicos delectabilis et in bonis fortunis et in infortunis, alleluia enim tristitia cordobolibus amicos, propter quod et dubitabit aliquis vivis quemadmodum graue transiunt: vel hoc quidem non: presentia aut ipsorum delectabilis existens, et intellectus eius quod est condolere: minorem tristitiam facit, si quidem igitur, propter hoc vel, propter aliud aliquid allentiam: dominat, accidere autem igitur videt quod dictum est. Videatur autem presentia mixta quidem ipsorum esse, ipsum quidem enim videre amicos delectabile aliterque et infortunato: et sit quodam auxiliu ad non tristari: confortati enim amicos et visione et sermoni: si sit epidexius, nouit enim invenire et in quibus delectat et tristat: tristitia autem sentire in ipsius infortunio: triste. Omnis enim fugit: tristitia causa esse amicos. Propter quod viriles quidem secundum naturam reverentur confortari amicos ipsos, et si non sustentat in non tristitia eam quellit fit: tristitia non sustinet, totaliter in complicitibus non copacetur: propter neque esse ipse ploratiuum, mulieres autem et tales viri coangustatis gaudent et amant et amicos et cordobolites, imitari autem in omnibus oportet videlicet meliorem. In bonis fortunis

uox p̄ficio
Rumer⁹ de-
cem milia co-
tinens

Sut̄ v̄cō
Laudo, hinc
hymnizor de
dixit et hym-
nizatus lau-
datus/fama
tus.

autem amicos presentia et conuersatiōem delectabilem habet et intelligentiam: quoniam delectari in ipsius bonis. Propter quod vivis oportere ad bonas fortunas vocare quidem amicos prompte: beneficiū enim oportet esse bonum, ad infortunia autem p̄greditantem: tradere enim ut minimum oportet malorum, unde hoc sufficiet ego in infortunias, maxime autem ad vocandum cum debent paucia turbati, magna ipsum iuuare. Hoc autem eccl̄traria forte cogruit ad infortunatos quidem non vocatum prompte, amici enim benefacere maxime illis qui in necessitate et hoc non dignificatibus: ambobus enim et delectabilis, ad bonas fortunas aut cooperaret quidem prompte: etenim ad hoc necessitas amicos, ad bonam passionem aut quiete, non enim bonum promptum fieri iuuari, opinionē autem in delectationis immorari forte recuerendū: quodamque enim accidit, praeterea itaque amicos in oibus vivis eligibile videtur.

Lap. XII.

Trum igitur quemadmodum in amantibus videre delectabilissimum est, et magis eligunt hunc sensum, et alios: ut secundum hunc maxime amoente et facto: sic et amicos eligibilissimum est coniuvare, coicatio enim amicitia, et ut ad seipsum habet: sic et ad amicum. Circa secundum autem sensum quoniam est eligibilis: et circa amicum vivis, operatio autem fit ipsius in coniuvare: quare coniuvenerit hoc appetunt. Et quod aliquis est singulis esse vel cuius gratia eligunt vivere: in hoc cum amicos volunt coniuvare, propter quod hi quidem componant hi autem collidunt ad aleas, aliis autem et coercitani, et coniuvantur, et cōphilosophant, singuli in hoc cōmorantur: quodcumque maxime diligunt eorum que in vita, coniuvare enim volentes cum amicos: hoc faciunt et usque coicant, quibus existimant coniuvare. Sit igitur praeorum quidem amicitia mala, coicant enim prauis instabiles entes: et mali autem sunt assimilati ad iniurias, queasit eorum qui epicies coacta colloquuntur: videtur autem et meliores fieri opantes et dirigentes ad iniurias: recipiunt enim ab iniuriam quibus et complacent, unde bona quidem enim a bonis de amicitia quidem igitur in tantum dictum sit: lequens autem vivis erit pertransire de delectatione.

C Noni ethicorum Aristotelis antique traductionis finis.

dicti⁹ r̄t⁹
Gubernantes

Et hec autem de delectatione forte transire, maxime autem videtur coappropria generi nostro: propter quod eruditus iuuentus eacizontes delectatione et tristitia. Videatur autem et ad moris virtutem maximum esse gaudere quibus oportet, et odire que oportet, pretenduntur enim hec per oēm vitam: inclinationem habentes et potentiam ad virtutem et felicem vitam, delectabilis quidem enim eligunt tristitia autem fugiunt, pro talibus autem nequaquam videbitur eligendum esse: aliterque et multam habentes dubitacionem, hi quidem forte persuasi sic et habere hi autem existimantes melius esse ad vitam nostram enunciare delectationem prauiorum: et si non est, inclinare enim multos ad ipsam et seruire delectationib⁹: propter quod oportere in contrarium ducere venire enim vivis sic ad medium.

Et forte autem non bene hoc dicitur, de ipsis enim que in passionibus et actionibus sermones minus sunt credibiles operibus, cum igitur dissimilat ipsis que secundum sensum: contēpi et verum coniurit, viuperans enim delectationem visus aliqui, appetens: inclinari videtur ad ipsam vitalem existentem oēm, determinare enim non est multorum. Videatur igitur veri sermonum non solum ad scire utilissimum esse, sed et ad vitam, coniuventes enim entes opibus creditur: propter quod provocant intelligentes et vivere secundum ipsos, talium quidem igitur sufficienter: dicta autem de delectatione superueniamus.

Lap. II.

Elocutus quidem igitur delectatione propter bonum existimabat esse: propter oīa videre deside ranta ipsam et rōalia et irrōalia, in oibus autem esse eligibile epicies: et maxime potentissimum, oīa autem ad idem ferti: ut oibus optimum nūciat, vniquisque enim sibi ipsi bonū inuenire quemadmodum cibum, oibus igitur bonū: et qd̄ oīa appetunt bonū esse. Credebat autem sermones, propter moris virtutem magis qd̄, propter ipsos, differenter enim videbas esse temperatus, non itaque enim amicos delectationis videbatur hoc dicere: sed sic habere secundum veritatem. Non minus autem existimabat esse manifestum ex contrario, tristitia enim secundum oibus fugientem esse: similiter igitur contrario eligibile. Maxime autem eligibile esse quod non, propter alterum neque alterius gratia eligimus: tale autem confessum est secundum delectationem, nullum enim interrogare cuius gratia delectatur: ut secundum seipsum existentem eligibile delectationem

E iij

Eudoros

Appositamus cuiusq; bonorū eligibilius facere: puta ei quod estiuste agere / et tēperatū esse augeri vtq; bonū ipsi. Vide autē sermo: bonoū ipsam enūciare et nichil magis altero, oē eni cum altero bono eligibilius: q̄ solitari. Tali vnḡ ratio et Plato interimit qm̄ nō est delectario per se bonū. eligibiliore eni este cū prudentia delectabilē vitā: q̄ sine. si autē mixtū melius: nō esse delectatione p̄ se bonū. nullo eni apposito ipsi p̄ se bonū eligibiliſteri. **C** Abanife stū autē q̄ neq; aliud nichil p̄ se bonū vñq; erit: q̄ cū aliquo scipio bonorū eligibiliſteri. qd̄ igit eſt tale quo nos cōicām̄: tale eni q̄rit. **C** Instates autē q̄ nō bonū qd̄ oia appetū nichil dicit. qd̄ eni oib; vñq; doc̄: hoc eni aīnus. interūnes autē hanc fide: nō oīno credibiliora dicit. siquidē eni que sine intellectu appetunt ipsas: erat vñq; aliqd̄ quo dic̄. si autē et que sapiunt: qualiter dicent vñq; aliqd̄: forte autē et in prauis et aliquid naturale bonū melius q̄ se cundum scipio: quod appetū, pp̄rū bōni. **C** Hō videt autē neq; de cōtrario bene dicit. non eni autē si tristitia malū est delectatione bonū esse: opponi eni et malū ambo et quo neutrū: dientes hoc autē: nō male. nō tamē in iū que dicta sunt verū dientes. ambobus eni enib; malis: et fugienda oportet esse ambo. neutris autē: vel alterū vel similiū. nunc aut̄ viocēt hanc quidē fugientes vt malū: hanc autē eligentes vt bonū: sic vñq; et opponuntur.

D On tamē si nō qualitatū est delectatio: ppter hoc neq; bonorū. neq; **C** Dicunt autē bonū quidē de terminatiū esse. delectatio autē in de terminatiū esse: qñ recipit magis et minus. Si quidē igit ex delectari: hoc iudicāt: et circa iustitia et alias virtutes scđm quas manifeste aut̄ magis et minus quales existere: et scđm virtutes erit idē. iusti eni sunt magis et fortes. est aut̄ iuste agere et tēperate agere magis et minus. si autē in delectationib;: ne forte nō dicunt causa q̄ sunt he quidē immittit: he autē mixte. qd̄ autem phibet quēadmodū sanitas determinata existens recipit magis et minus: sic et delectatio dem. nō eni cadē cōmensuratio in oib; est: neq; in eodē vñia quēad semp. sed remissa p̄manet vñq; ad qd̄: et differt in magis et min². **C** Perfectūq; p̄ se bonū ponentes. motio aut̄ et ḡstatio imperfectas: delectatio et motio nesciēt generatio enūciat. **H**ō bene autem vidēt dicere neq; esse motionē. omni eni motu. p̄prium elle videat velocitas et taritas: et si nō scđm se psum: puta quod mixtū ad aliud. delectationi aut̄ horū neutrū existit. delectatio fuisse quidē eni est velocit̄ quemadmodū iratum fuisse. delectari autem nō: neq; ad alterum. ire autem et augeri et oia talia: trasponere quidē igit in delectatione velociter et tarde est: operari autem scđm ipsā: velociter nō est. dico autem delectari. Et generatio qualiter vñq; erit: videf̄ eni nō ex quo cūq; quodcumq; sc̄erit: sc̄o ex quo sit in hoc dissolui. et cuius generatio delectatio: huius tristitia corruptio. **C** Eradicunt autē tristitia quidē defectum esse eius quod scđm naturā: delectatio etiam autem repletio nem. hec autem sunt corporales passiones. **S**i q̄st̄ est eius quod secundum naturā repletio delectatio: in quo repletio: hoc vñq; erit delectabī. corpus ergo. non videf̄ autem. non est ergo repletio delectatio: sed facta quidē repletione delectabī vñq; aliquis: et inclusus tristis bitur. **H**ōp̄to autem hec videfacta elle ex iū que circa cibis tristitia et delectationib;: indigentes eni factos: et pretristatos delectari repletione. hoc autem nō circa dēs delectatio nes accedit. sine tristitia eni sunt mathematicae: et carum que scđm sensus et per olfactum: sed et auditio et visio. multe autem et memorie et spes: cuius igit he generationes erit: nullius enim defectus facti sunt: cuius fiat vñq; repletio. **C** Ad proferentes autem pbzōsissimas delectationū: dicit quis vñq; quoniam nō sunt hec delectabiliā. nō enim si male dispositis delectabiliā hec sunt: exultandum ipsa et delectabiliā esse simpliciū nisi in his. quemadmodū neq; laboratibus sana vel dulcia vel amara: neq; rufa alba que vidēt patientib; ophthalmitā: vel sic vñq; dicef̄ qm̄ delectatio quidē eligibiliſ sunt: nō tamē ab his quemadmodū erit: prodenti autem non. et sanum esse: non tamē quodcumq; comedenti. **V**el spe cōdifferunt delectationes. altere autem que a bonis ab iū queā turpibus. et non ē delectari ea que iuste: non entem iustum. neq; ea que musici: non entem musicum. similiter autem et in aliis. **C** Abanife stare autem videatur etiamcūs alter ens ab adulatore: non existentib; num delectationem / vel differentes specie. hic quidē enim ad bonum videat colloqui. hic autem ad delectationem. ethic quidē vituperatur. hunc autem laudant ut non

dōp̄dāwic
Eclips osu*i*

ad altera colloquentem. Nullus vtq; eligeret vivere: pueri mentem habens per vitam: delectatus in quibus pueri vt existimant maxime: neq; gaudere faciens quid turpissimum: nequaq; debens tristari. Et circa multa studium faceremus vñq; et si neq; vñam inferat delectationem: putavideret recordari scire virtutes habere. si autem ex necessitate sequuntur his delectationes nichil differt. eligeremus enim vñq; hec: et si non fieret vñq; ab his delectatio. Quoniam quidē igitur neq; per se bonum delectatio: neq; omnis eligibiliſ: manifestum videtur esse. et quoniam sunt quedā eligibiliſ scđm scipias differentes specie vel a quibus. que quidē igitur dicunt de delectatione et tristitia: sufficienter dicta sint.

Lap. III

q sietyiq; a principio resumentibus. videtur enim in vñsilio quidē scđm quodcū tempus perfcta esse. non eni est indigens vñlo quo in posteris factum p̄ficiat ipsius speciem. tale autē videtur et delectatio: totum eni quoddā est. et scđm nullum tempus accipit quis vñq; delectationem: cuius in plus tempus facte perficie species. Propter quod neq; motus est. in temporē eni omnis motus: et finis alicuius. puta edificatio perfecta cum faciat quod appetit: vel in omni tempore vñq; vel doc. in partibus aut̄ temporis omnes imperfecte: et alia specie a tota et ab inuicem. lapidum eni compōstio altera a columnē virgatione: et heca templificatione: et templi quidē perfecta: nullo eni indigens ad propositum. fundamenū aut̄ et trisculptū imperfecta: partis eni vñq; specie. igitur differunt. et non est in quo cūq; tempore accipere motū species perfectum sed sc̄i quidē in omni. similiter aut̄ et in ambulatione et reliquis si enim est latio motus vñde et quo et huic differente scđm species volatus: ambulatio: saltatio et talia. non solum autem sic: sed et in ipsa ambulatione. hec enim vnde et quo non idem in studio et parte: et in altera et altera parte: neq; pertransire lineam hanc et illam. non solum enim lineam pertransit sed et in loco existēt. in altero autem hec ab illa. Per certitudinem quidē igitur de motu in aliis dicitur est. videtur aut̄ et non in omni tempore perfectus esse: sed multa imperfecti et differentes species. siquidē quod vnde et quo specificum: delectationis aut̄ in quo cūq; tempore perfecta species. Abanife igitur q̄ altere erunt ab inuicem: et totorum aliquid et perfectiorum delectatio. Videbitur aut̄ vñq; hoc et ex non contingere moueri non tempore delectari aut̄. quod eni in ipso: nunc totum aliquid. ex his autē manifestum quoniam et non bēdūcunt motum vel generatiōem esse delectationem. non enim oīm hec dicuntur: sed partib; et non totorum. neq; enim visionis et generatio: neq; puncti: neq; vñtatis: neq; hoīz nichil motus. neq; vñq; delectationis: totum eni quoddā. **C** Sensus aut̄ omnis ad sensibile operans. perfecte aut̄ bene dispositi: ad pulcherrimum sub sensu iacentum. tale enim maxime videtur esse perfecta operatio. ipsum autem dicere operari vel in quo est: nichil differat. scđm enim vñlū quodq; optima est operatio optime dispositi: ad potētissimum eorum que sub ipsam. **H**ec vñq; perfectissima erit et delectabilissima. scđm enim oīm sensum est delectatio: similiter autem et scđm intellectum et speculatiōem. delectabilissima aut̄ perfectissima. perfectissima aut̄ que bene habentis ad studiōsissimum eorum que sub ipsam. **C** Perfectit aut̄ operatio delectatio. non scđm aut̄ cūdem modū et delectatio p̄ficit et sensibile et sensus: studiosa entia. quemadmodū neq; sanitas et medicus similiter cauta est eius quod est sanari. Scđm vñlū quodq; autem sensum quoniam sit delectatio manifestum. animus enim visiones et auditiones esse delectabiles. manifestum aut̄ qm̄ et maxime: cum et sensus sit potentissimus: et ad tale operetur. talibus aut̄ embus et sensibili et tensato leig erit delectatio: existente guidem faciente et paciente. Perfectit autem operationem delectatio non sicut habitus qui inest: sed ex superuenientia quida finis vñlū in eis pulchritudo. **C** Etsiquo autē sensibile vel intelligibile sit quale oportet et discernens vel speculans: erit in operatione delectatio. silibus enim enib; et ab inuicem secundū cūdem modū habentib; et passivo et factivo: idem aptum natum est fieri. **C** Qualiter igitur continet nullus delectatur vel laborat: omnia enim habentia corpora non possunt continuē operari: non fit igitur neq; delectatio: sequitur enim operatio. Quedam enim delectat noua entia: posteriorius autem non similiter propter hoc. p̄sum quidē enim per desideria inclinata est mens: et intende circa eadem opagatur quemadmodū secundū vñsum aspicientes. postea non fitalis operatio sed neglecta: propter quod et delecta

E iiij

et opus
proposito
tio dilectio
ne estempla
tive.

tio obscuratur. Appetere autem delectationem existimabit quis utique omnes: quoniam et vivere omnes appetunt. vita autem operatio quædā est. et vniuersitatis circa hec et in iis operatur: que et maxime diligit. puta musicos quidem auditu circa melodias: amator autem discipline mente circa theorematā. si autem et reliquoū vniuersitatis delectatio autem perficit operationes. et vivere autem quo appetunt. rationabiliter igitur et delectationem appetunt. perficit enim vniuersitatis eligibile ens. Utrum autem propter delectationē vivere eligimus: vel propter vivere delectationem: dimitatur in presenti. coniugii quidem enim hec videbuntur et separationem nō recipere: sine operatione enim non fit delectatio. *Lap. V.*
 Addevidentur et specie differre. altera enī specie ab alteris existimamus perfici: sicut enī videtur et naturalia: et que ab arte: puta animalia: et arbores: et picture: et imagines et domus: et vas. similiter autem et operationes differentes specie ad differentibus specie perfici. Different autem que mentis ab iis que secundum sensus: et hec ipsa secundū speciem. et perfectas itaque delectationes. Apparebit autem utique hoc et et coauctorari delectationum vniuersitatis operationi quā perficit. coaugent enim operationē propria delectatio. magis enim singula iudicant: et certius exquirunt cum delectatione operantes. puta geometrici sunt gaudentes: eo quod est geometrificare: et intelligunt singula magis: similiter autē amantes musicam: et amantes eocreativam: et aliorū singuli augmentant ad proprium opus gaudentes ipso. coaugent autem delectationes: coaugentia autem propria. alteris autem specie: et propria altera specie. Abhuc autem hoc utique magis apparet ex eo quod est ab alteris delectationes: immodicū operationē: esse. amantes enim fistulas nō possunt sermonibus attendere: si audiunt fistulam: magis gaudentes fistulatū q̄ presenti operatione. secundū fistulatū igitur delectatio: eam q̄ circa sermonē operationem corripuit. similiter autē hoc et in aliis accidit cum simul circa duo operetur. delectabilitas enim alterā expellit. et si multum secundum delectationem differat magis: vt neq̄ operetur secundum alteram. Propter quod gaudentes quoq̄ vñēbentur non omnino operamus alterū. et alia facimus aliis quiete placentes. puta in theatris legumina comedentes cum praui agonizantes sint: tūc maxime ipsum operantur. Quia autē propria quidem delectatio confirmat operationes: diuturniores et meliores facit: alienē autē officiant: manifestū quod multis distant. fere enim alienē delectationes faciunt: quod proprie tristitiae. corruptiū enī operations proprie tristitiae puta sibiue scribere in delectabile et triste: vel ratiocinari: sic quidē non scribit: hic autem nō ratiocinari tristitie existente operatione. Accidit itaque circa operationes contrarium a delectationibus: et tristitiae propriis. proprie autē sunt: que in operatione secundum seipsum sunt. alienē autem delectationes dicte sunt: quoniam proximum quid tristitiae faciunt. corruptiū enī: tamē nō similiter. A differentibus autē operationibus epūcia et prauitate: et his quidē eligibiles est: his autem fugiendis: his autem necritus: similes habent et delectationes. et secundum enim vniuersitatis operationem propria delectatio est: que quidē igitur studiose propria: epūcias. que autem prae: mala. etenim cōcupiscentie bonorum quidē laudabiles: turpium vero vituperabiles. Ab agis proprie autem operationibus que in ipsis delectationes cōcupiscentiis. he quidē enī discretū et temporebus et natura: heaut. proprie operationibus et in ipsis rebus: sic ut habeat dubitationem si delectatio operatio delectationi. nō tamē vñē quidē delectatio mens esse: neq̄ sensus. inconveniens enī. sed propter non separari videt idē quibulbā. quēadmodū igitur operationes altere: et delectationes. Differt autē vñē a tactu puritate: et auditu: et olfactu: a gustu. similiter utique differunt delectationes: et ab iis que circa mentem: et utique ab inuicē. Ut et autē esse vniuersitatis alii delectatio. ppia: que admodū et opus: que enī scđm operationē. in vnoquoq; autē speculantu hoc utique apparet. altera enī equi delectatio: et canis: et hōis: quēadmodū heraclit⁹ autē animū sensu utique diligere magis: q̄ amū. delectabilitas enī nutritiū auro animū. q̄ delectatio diuersorū specie differunt specie: eas autē que corūdē in differentes rationabile esse. Differt autē nō parū in hoib⁹. eadē enim hos quidē delectant: hos autē contristant. et his quidē tristia et odibilita sunt. his autē delectabilitas: et amicabilita. et in dulcibus autem hoc accidit. nō enim eadem videntur sebici tanti et sano. neq; calidum esse debili et bene habent: similiter autem et in alteris hoc accidit.

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

23 Cluditur autem in omnibus talibus esse quod videtur studio: si autem hoc bene dicunt (quēadmodū videtur et est) vniuersitatis mensura virtus: et bonus scđm q̄ talis: et delectationes erunt utique que huic videtur: et delectabilia quibus iste gaudet. que autē huic tristia: si apparent huic delectabilia nichil admirabile. multe enim corruptiones: et noxientia hominum sunt: delectabilia autē non sunt: sed his et sic dispositi. Confessas quidē igitur turpes manifestum q̄ non dicendum delectationes esse: preter q̄ corruptis. Earum autē que epices esse videntur qualevis vel quā dicendum hominis esse: vel ex operationibus manifestum. his enim sequuntur delectationes: sive igitur vna sive plures que perfecti et beati viri: has perfruentes delectationes principaliter dicentur utique vñē hominis delectationes esse: reliqua autē secundo et submultipliciter quemadmodum operationes.

24 Lap. VI.
 25 Ictis autē que circa virtutes et amicitias et delectationes reliqui est de felicitate
 26 d typō compeditissim⁹ virtus erit fermo. Dicimus autem quoniam non est habitus. etenim dormienti per vitam existeret utique plantē viventi vitam: et infortunato maxime. si utique hec non placet: sed magis in operationem quandam ponendum: quemadmodū in iis que prius dicta sunt. operationem autem he quidē sunt necessarie et propter alterā eligibilis: beatum scđm sc̄p̄as: manifestum quoniam felicitatem carum que scđm sc̄p̄as eligibilium aliquam ponendum: et non carum que propter aliud. nullo enim indigens felicitas sed perse sufficiens. Secundū sc̄p̄as sunt eligibilis: a quibus nichil queritur pr̄ter operationem. Tales esse evidenter autem que scđm virtutē in actiones bona enim et studiofa agere: eorumque propter sc̄p̄as eligibilium. sed et ludorum delectabiles. non enim propter alterā ipsos eligunt. leduntur enim ab ipsis magis q̄ iuvantur: negligentes corpora et possessionem. Refugiant autem tales conuersationib⁹ felicitantium multi: propter quod apud tyrannos approbatur in talibus conuersationibus entrapping. que enī appetuntur: in iis tribuum sc̄p̄os delectabiles: indiget autem talibus. Cluditur quidē igitur felicitati he esse: propter eos qui in potentibus his vacare. Nullum autem forte signum tales sunt. non enim in potentem illas virtutes nec intellectus: a quibus studiose operationes. negi si ingustabiles isti existentes delectationes sincere et liberales: ad corporales refugiant: propter hoc has existimandū eligibiliores esse. etenim pueri que apud ipsos precia: optima existimant esse. Ratioē utique quēadmodū pueris et viris alterā videntur preciosas: sic et pueris et iis qui epices. Quēadmodū igitur multoties dictum est et delectabilia sunt: que studiose talia entia. vñēque autem que scđm habitū propriū eligibilissima operatio: et studiose autē scđm virtutem. Non in ludo ergo felicitas. etenim inconveniens finem est ludo: et negotiari et malum pati scđm vitam oēm ludendi gratia. omnia enim (vt est dicere) alterius gratia eligimus pr̄ter felicitatem. finis enim hec. studere autem et laborare ludi gratia: insipientiū detur et labore pueri. ludere autē est studere: scđm Anacharsim recte habere videtur. requie enim assimilatur ludus. impotentes autem continue laborare requie invidentes: non utique finis requies: et finit enim gratia operationis. Cluditur autem felicitas scđm virtutem esse. hec autem cum studio sed non in ludo: meliora et dicimus studiose r̄dūciliū et ci ludo. et meliora semp particulae: et homini studiose operationem. que autē meliora melior: et felicitas iam. Poterit q̄ utique corporalibus delectationibus quicunque: et bestiale non minus optimo. felicitatem autē nullus bestiali tribuit: si non et vitam. non enī in talibus conuersationibus felicitas: sed in iis que scđm virtutē operatiūbus: quēadmodū et prius dictum est.

26 Lap. VII.
 27 3 Autem felicitas est scđm virtutē operatio: rationabile scđm optimam. hec autem utique optimi. sive igitur intellectus hoc: sive aliud quid quod utique scđm naturam videtur principiari: et dominari: et intelligentiam haberere de bonis et diuinis: sive iū unum enī ipsū: sive ipsorum que in nobis diuinissimum: huius operatio scđm propriam virtutem erit utique perfecta felicitas. Quoniam autem est spectacula dictum est. confessum autē hoc videtur esse et iis que prius: et ipsi vero. Optima etenim hec operatio. etenim eoz intellectus que in nobis: et cognoscibilium circa que intellectus. Abhuc autē continuissimā speculari enī possumus continue magis: q̄ operari quodcumq;. Existimamusq; oportere

delectatiōē admixtam esse felicitati, delectabilissima autem carū que scđm virtutem operationum: que scđm sapientiam confessa est. videtur enī philosophia admirabiles delectatiōē habere puritate et firmitate, rationabile autē scientibus qđ querentibus delectabiliorē conuersatiōē esse. Et que dicit autarca circa speculatiā maxime v̄t̄q; erit, ad vivere quidē enim: necessarius et sapiens et iustus et reliqui indigent talibus autē sufficienter largitis: iustus quidē indiget ad quos iuste operetur cum quibus: similiter autem et temperatus et fortis et aliorum vniuersitatis. sapiens autē scđm sc̄ipsum ens potest speculari, et quanto v̄t̄q sapientior fuerit: magis. inelius autem forte cooperatores habere: sed tamen per se sufficien̄tissimus. Videbitur itq; autem ipsa sola propter sc̄ipsum diligenter nichil enim ab ipsa sit p̄ter speculari, ab operabilibus autem vel plus vel minus acquirimus p̄ter actionem. Videbitur autem felicitas in vacatione esse, non vacamus enī ut vacemus: et bellamus ut pacem ducamus. practicarum quidē ḡitur virtutum in politice vel bellicis operationes sunt, que autem circa hec operationes: videntur non vacantes esse, bellice quidē et penitus, nullus enim eligit bellare eius quod est bellare gratia: neq; preparare bellum. videbitur enī v̄t̄q oīo violentus occidit: quis esse si amicos oppugnatores facerit ut pugne et occisiones fierent. Est autem et que politici non vacans: et p̄ter ipsum cuiuslibet cōuerſari acquirens potestatis et honores, vel magis et felicitatem ipsi et ciuiis: alteram existentem a politica; quam et querimus manifestum ut alteram existet. si v̄t̄q eas quidē que scđm virtutes: actiones politice et bellice pulchritudine et magnitudine precellunt, he autem non vacantes et finem aliquem appetunt: et non ppter sc̄ipias sunt eligibiles, intellectus autem operatio studio differre videbitur speculativa existens: et ppter ipsam nullū appetere finem, habet ppter delectatiōē propriam, hec autem coauger operationem: et per se sufficiens v̄t̄q et vacuum v̄t̄q et illaboriosum ut humanum, et quecumq; alia beata attribuuntur scđm hanc operationem apparent entia. Perfecta igitur felicitas hec v̄t̄q erit hominis: accipiens longitudinē vite perfectam, nichil enim imperfectum est eoz qui felicitatis. Talis autem v̄t̄q erit melior vita qđ scđm hominem: non enim scđm qđ homo est sic viuet: sed scđm qđ diuinum aliqui in ipso existit, quanto autem differt hoc a cōposito: tanto et operatio ab ea que scđm virtutem aliam. Si itaq; diuinū intellectus ad hominem: et que scđm hanc diuinā vita ad humanam vitam. Oportet autem non scđm suadentes humana sapere hominem entem: neq; mortalia mortalem, sed inquam contingit immortalem facere: et omnia facere ad vivere scđm optimum eoz que in ipso, si enim et mole paruum est: potentia et preciositate multū magis omnibus superexcellit. Videbitur autem v̄t̄q etyū quod est hoc: siquidem principale et melius, inconueniens ergo sicut v̄t̄q si non suiūcū vitam eligat: et alius alterius, qđ et dictū prius: cōgruit et nūc proprium enim v̄t̄q natura optimum: delectabilissimum est v̄t̄q, et homini v̄t̄q que secundū intellectum vita, siquidem maxime hic homo, iste ergo felicitissimus.

Cap. VIII.

Secundo autem qui secundum aliam virtutem: secundum ipsam enim operationes humanae, iusta enim et fortis et alia que secundum virtutes adiucent agimus in commutationibus et necessitatibus et actionibus omnimodis et in possessionibus, quod decet v̄t̄q conservantes: hec autem esse videntur omnia humana. Quodam autem et accidere et a corpore videntur: et multum coappropriari passionibus moris virtus, conjugata est enim et prudenter moris virtus: et hec prudente, siquidē prudentie quidē principia scđm morales sunt virtutes: rectum autem moralium secundū prudentiam, concupitate autem hec et passionibus: circa compositum v̄t̄q erunt. Compositi autē virtutes humane: et vita v̄t̄q que scđm has: et felicitas, que autem intellectus separata, tantum enim de ipsa dictum est, certius enim dicere matus: proposito est. Videbitur autem v̄t̄q et exteriori largitione in parum vel in minus indigere morali, necessariis quidē enim ambobus opus ex equali fit: et si magis labozat circa corpus politicus et quecumq; talia, parum v̄t̄q quidē differt: et operationes autē multum differt. Liberali quidē enim opus erit pecunia ad agere liberalia: et iusto v̄t̄q ad reditiones, voluntates enim immanente, simulant enim et non iuste iuste agere vel. sozti autem potentia: siquidem perficit quid eoīum que secundū virtutem, et temperato potestate, qualiter enī manifestus erit vel iste vel aliorum aliquis. Queritur autem quidē v̄t̄rum pri-

cipalius virtutis electio vel actiones: ut in ambabus existentis, perfectum v̄t̄q manifestum qđ in ambabus v̄t̄q erit, ad actiones autem multis opus est, et quanto v̄t̄q maiores sunt: et meliores: pluribus, speculant autem nullo talium ad operationem necessitas, sed (ut dicere) et impedimenta sunt ad speculationem, secundum autem qđ homo est et pluribus coniunctis: eligit quod secundum virtutem agere, opus habebit: igitur talibus ad humaniter cōuerſari. Perfecta autem felicitas quoniam speculativa quedam est operatio: et hinc v̄t̄q apparebit deos enim maxime suscipiunt fūmus beatos et felices esse: actiones autem quales attribuere debitum ipsis: v̄trum iustas vel ridiculi apparebunt communitates et depositiones dantes et quecumq; alia talia, seu fortes: sustinētes terribilia et periclitantes: quoniam bonum, vel liberales: cui autem dabunt: inconveniens autem est si crit ipsiis numismata vel aliqua tale, si autem temperati, quidē v̄t̄q erunt: vel onerosa laus: quoniam non habent prauas cōcupiscentias, per transiitibus autem omnia apparebunt v̄t̄q que circa actiones: parua et indigna diuis, sed tamen omnes vivere cōspicati sunt ipsis: et operari ergo, non oportet enī dormire quemodū Endymonia, viventi v̄t̄q ab agere ablato, adhuc autem magis a facere, quid relinquit ppter speculatiōē: quare dei operatio beatitudinis differens: speculativa v̄t̄q erit, et humanae v̄t̄q que huic cognatissima felicitissima. Signum autem et non participare reliqua animalia felicitate: talis operatione priuata perfecte, diuis quidē enim omnis vita beata, hoībus autem iniquā similitudo quedam talis operationis existit, aliorum aut animalium nullum felix est: quia nequaq; cōmunicat speculatio, iniquā v̄t̄q protendit speculatio: et felicitas, et quibus magis existit speculari, et felices esse, non scđm accidens, sed scđm speculatiōē, hec enim scđm sc̄ipsum honorabilis, quare v̄t̄q erit felicitas speculatio queda.

Envirion

COpus autem erit et ceteriori prosperitate homini enti: non enī per se sufficiens natura ad speculari: sed oportet corpus sanum esse, et cibum et reliquā familiatū existere. **C**Mo tamē existimandum multis et magnis indigere futurum felicem: si non contingit sine exterioribus bonae beatum esse, non enim in superabundantia per se sufficiens, neq; iudicium, neq; actio, possibile autem et non principes ferre et maris agere bona: etenim a moderatis poterit v̄t̄q aliquis agere scđm virtutem, hoc autem est videre manifeste, idote enim potentibus non minus videntur studiosa agere: sed et magis sufficiens autem ranta existere, erit enim vita felix scđm virtutem operantis. Et Solon autem felices fore enī cōsiderat benedicens moderate iūs que extra ditatos: agentes autem optimā existimabat et viuentes temperate, contingit enim moderata possidentes: agere que oportet. Videbitur autem et Anaragoras non diuītem neq; potentem existimare felicem: dicens quoniam non v̄t̄q admirabitur: si quidē inconveniens appearat multis, isti enim iudicant iūs que extra: hec sentientes solum. **C**esonare itaq; ratiōē busvidentur sapientum opiniones: fidem quidē igitur opiniones et talia habent quāda.

Solon
Anaragoras

Clerum autem in operabilibus ex operibus et vita iudicatur, in his enim dominās, intendere autem predicta oportet ad opera et vitam inferentes, et cōsonātibus quidē operibus acceptandum: dissimilatibus autē sermōnū sulcipandū. **C** Scđm intellectum aut̄ operans et hunc curans: et dispositus optime et dei amanitissimum videtur esse. Si enim quedam cura humanoz a dīs fit quemadmodum videtur: et erit v̄t̄q bene rationabile gaudere ipsos optimo et cognatissimo, hoc autē v̄t̄q erit intellectus, et diligentes maxime hoc et honorantes beneficere: ut de amicis ipsis curantur et recte et bene operantes. Quoniam autē hec omnia sapientiā inexistunt: non immanustum, deo amanitissimus ergo, eundem aut̄ versimile et felicitissimum: quare et v̄t̄q sic crit sapiens maxime felix.

Coperatio operis.

Clum igitur si et de his et virtutibus: adhuc autem de amicitia et delectatione sufficienter dictum est in typis: finem habere existimandum electiōē: vel quēadmodū dicitur non est in operabilibus finis speculari singula: et cognoscere: sed magis operari ipsa, nichil enī v̄t̄q de virtute sufficiens scire: sed habere et v̄tentandum: vel si aliqualiter alter boni efficiamur. Si quidē igitur essent sermones per se sufficiētes ad facere studiosos: multas v̄t̄q mercedes et magnas iuste ferrēt scđm theognium et oportebat v̄t̄q has tribue re. Hunc autem videntur provocare quidē et mouere iuuenium, liberales posse sermones et

Theognis

KONTAKOS
Bmoovū placens

morem nobilem: et rtyere amantem bonum facere vtiqz catacophymū ex virtute. multos asit non posse ad bonitatem provocare. non enim nati sunt vere cunie obediēre. sed timori: neqz recedere a prauis propter turpe: sed propter penas. passione enī viuentes: proprias delectationes persequuntur et per quas ipse erunt: fugient autē opositas tristitia: boni autē tvtore delectabilis: neqz intellectum habent non gustatui existentes. tales autem quis vtiqz sermo transformaret: non enī possibile: vel nō facile que ex antiquis consuetudinibus cōpochensa: sermone transmutare. Amabile autem forte est si omnibus existentibus per que epices vide mur fieri: accipiamus virtutem. Fieri autem bonos epistimant: hi quidem natura: hi autē cōsu etiōne: hi autē doctrina. Quod quidē igitur natura manifestū q̄ non in nobis existit sed per aliquā diuinam causam: vt vere bene fortuitas existit. Sermo autē et doctrina ne quidam non in omnibus potest: sed opus est preparatum esse cōsuetudinibus auditoris animam ad bene gaudere et odire: quēadmodum terram nutritiem semen: non enim viri audierit sermonem cōmonentem: neqz intelliget qui sc̄m passionem vivit. sic autem habentem qualiter possibile persuaderi: totaliter autē non videtur sermō cedere passio seviolēte. oportet itaqz mores preexistere et qualiter proprie virtutis diligentem bonum: et aperiente turpe. Ex iuueni autem ductione recta fortior ad virtutem difficile non a talibus nutritum legibus. temperate enim vivere et perseuerare non delectabile multis: aliterque iuuenibus. propter quod legibus oportet ordinari: esse nutritionem et adiumentiones: non erunt enim tristia consueta facta. Non sufficiunt autē forte iuuenies existentes: nutritione et cura fortior recta: sed quia tū virum factū oportet adiumenta ipsa et assuēteri. et circa hec indigebimus legibus: et totaliter vtiqz circa oēm vitam. multi enī necessitati magis q̄ sermō obediunt: tū lacture q̄ bono. Propter quod existimant quidā legispositores oportere quidem aduocare ad virtutem: et prouocare boni gratia: vt obediētibus illis qui epices consuetudinibus precedentibus: inobediētibus autem et degenerioribus existentibus et penas et punitioes apponere: insanabiles autem totaliter exterminare. epūca quidem enim tū ad bonum iuuentem sermō obediēt: p̄auam autem delectationem appetente: tristitia puniri quēadmodum subiugale. propter quod et aliūt oportere tales fieri tristitia: que maxime contrariant amatis delectationibus. Si igitur quemadmodum dictum est futurum bonum nutriti oportet bene et assuēteri deinde sic: et in adiumentibus studioſis vivere: et neqz volenter neqz nolenter agere praua. hec autē vtiqz sicut iuuentibus sc̄m quidē intellectum et ordinem rectum habētēr fortitudinē. Paterna quidē igitur preceptio non haber forte: neqz coactum: neqz vtiqz totaliter que vnius viri non regis existentis vel alicuius talis. lex autem coactiuam habet potentiam sermo ens ab aliqua prudentia et intellectu. Et hinc quidam odiunt contrariantes motibus: et si recte hoc ipsum operentur. lex autē non est onerosa: precipientis epices. In sola autem Lacedemoniorum ciuitatecum paucis legispositoēs curam videtur fecisse: et nutritionis et adiumentionis in pluribus autē ciuitatibus neglectum est de talibus: et viuit vniuersitas vt vult. Cyclopēs disponēt de pueris et viroribus. Optimum quidē igitur fieri cōm̄ curam et rectam: et operari sūm posse. Lōmunit autem negligētibus: vniuersitas videbitur vtiqz conuenire suis filiis et amicis ad virtutem conferre: vel eligere quidem. Ab autem autē vtiqz hoc posse videbitur ex dictis legispositoēs factus. cōmunes quidē enim cure manifestum quoniā per leges sunt: epices autē que per studiosas. Scriptas autē vel nō scriptas nichil vtiqz videbitur differre: neqz per quas vnius vel plures erudiantur. quēadmodum neqz in musica et exercitatioē et aliis rudimentis. quēadmodum enim in ciuitatibus potestatē habent legalia: et mores: sic tū in dominib⁹ paterni sermones et mores: et adhuc magis propter cognatiōem et beneficia. preexistunt enim diligentes et facile obedientes nature. Adhuc autem et differunt sc̄m vniū quodqz discipline cōmuniū: quēadmodum in medicinali. vniuersaliter quidē febricitanti confert abstinentia et quies: alicui autē forte non: et pugil forte non omnibus eādem pugnam circūponit. Certius autem agere videbitur vtiqz vniuersitas propria cura facta: magis enim cōuenienter potitur vniuersitas: sed curabit quidem optimē sc̄m quod et medicus et exercitatioē et omnis aliis vniuersale sciens: quod cōmuniter omnibus vel talibus congruit: cōmunitis enim scientie et dicuntur: et sunt non solum: sed et vnius alicuius: et nichil forte phibet bene curare et non scien-

tem entem: considerantem autem diligenter accidentia in yno quoqz ppter ex ppietia quē admodum et medici quidā videtur suūorum optimi esse: alteri nichil vtiqz potentes sufficiere. Nichil autē min⁹ forte volēti artifici et speculatiō fieri: ad vniuersale cōdū esse videbitur vtiqz: et illud cognoscendum vt cōtingit. dictum est enim quoniā circa hoc scientie. Forte autem vtiqz et volēti per curam meliores facere: sicut multos sive paucos: legi⁹ positū tentandum fieri: si per leges boni sūmū vtiqz. quācūqz enim tū propostā disponere bene: non est cuiuscumqz: sed siquidem alicuius scientis. quemadmodum in medicinali et reliquis quorum est cura aliqua et prudētia. Igitur post hec intendendum vnde vel qualiter legispositiūs fieri vtiqz quis: vel quemadmodum in aliis a politici. particula enim videbatur politice esse. vel non simile videbitur in politica: et reliquis scientiis et potentissimis: in aliis quidē enīvidetur idem et potentias tradentes et operantes ad ipsis: puta medici scriptores. politica autem reponuntur quidem docere sophistis: agit autem ipsorum nullus: sed ciuiliter conuersantes. Qui videbuntur vtiqz potentia quadam hoc agere: et experientia magis q̄ mente. neqz enim scribentes: neqz dicentes de talibus videntur: q̄p̄us melius erat forte q̄ sermōnes iudicatiōs et concionatiōs. neqz rūbus politicos facientes suis filios vel aliquos alios amicorum. rationabile autem erat siquidem poterat. neqz enī ciuitatibus melius nichil relinquent vtiqz: neqz sibi p̄is existere eligentur vtiqz magis tali potentia: neqz vtiqz amicissimis. non tamen parum videbitur experientia conferre. non enim vtiqz fierent per politicam et consuetudinem magis politici. propter quod desiderabitis de politica scire: opus esse videbatur experientia. Sophistarū autē reponentes valde videbunt longe esse a docere. totaliter autem neqz quale quid est: neqz circa qualia sc̄unt. non enim vtiqz canēt rhetorice neqz dēteriorem ponent. neqz vtiqz existimarent facile esse leges ponere congreganti approbatas legum: eligere enim esse optimas. quemadmodum neqz electionē existente intellectus: et iudicare recte: maximū. quēadmodum erit illis que sc̄m musicali. experti enī circa singula iudicant recte opera. et per que vel qualiter perficiunt intelligunt que oportet. et qualia quālibus concordat in expertis autē amabile non latere vel bene vel male fiat opus: quēadmodum in scriptura. leges autem politicas operibus assimilantur. Qualiter igitur ex his legispositiūs fieri vtiqz aliquis: vel optimas iudicare: non enim videntur neqz mediocritati ex cōscriptiōibus fieri: quis tentant dicere non solum curationes sed vtsanēt vtiqz. et vt oportet curare: singulos diuiden tēs habitus. hec autē expertis quidē vtilia esse videntur: nec ciuitib⁹ autem inutilia. Forte igitur et legū et politiarū cōggregations: potentiā quidē spectulari et iudicare que bene vel contraria: vel qualia quālibus congruant: vtilia vtiqz erit. iūs autē qui sine habitu talia praeferit iudicare quidē beneō vtiqz existit si nō secundū casū. intelligibiliores autē ad hec forte vtiqz sicut. Relinquētibus igit̄ prioribus imp̄ficiatib⁹ quod de legispositione ipsos intēderemātis: melius forte: et totaliter vtiqz de politica. vt ad potentia quē circa humana: philosophia p̄sciat. Primum quidē igit̄ si quid sc̄m parte dictū est bene a progenitoribus tēcēmus p̄transire: deinde ex congregatis politis speculari qualia saluant et corrūpunt ciuitates: et qualia singulas politias. et ppter quas causas he quidē bene: he autē contraria ciuiliter agunt. Consideratis enī his: forte vtiqz magis ap̄sciemus et qualis politia optima: et qualiter vnaqueqz ordinata: et quibus legibus et consuetudinibus vites.

Decimū ethicoru Aristotelis Antiquē traductionis finis.

Indices operum hic cōtentorum

C. Ar. Argyropilus	C. Ab. Magna moralia.	C. P. Parva moralia.
C. Le. Leonardus Aretinus.	C. Bn. Antiqua traductio.	
Tres res publice. Pro numero 21 quinti et 50 octau. Tres reipublice labes.		
Bētōnētā. Regnum.	Tyrānīs	
Optimōsū potestas	Paucozū potentia	
Tiukōpā. Lenipotestas	Populāris potentia.	
Chincē denōminant.		
Basilees Reges	Tyranni	
Aristocratici Optimates	Oligarchi	
Timocratici Lenipotentes	Pauciprincipantes	
	Democratici	Populares

Sophiste

Sophiste

Thec opera hic continetur: ad inuicem hoc ordine conciliata.
Primo Decem libri Ethicorum Aristotelis ex Traductione Argyropili Byzantini.

Clementiarum in eundem.
Secundo. Ab agna Aboralia Aristotelis Interpretate Georgio Glalla Placentino.
Tertio. Dialogus Aretni ex paruis moralibus Aristotelis ad Eudemium.
Quarto. Artificialis introductio y modū Epitomatis In decē libdos Ethicōꝝ Aristotelis.
Quinto. Decem Ethicorum Aristotelis ex traductione Leonardi Aretni.
Sexto. Idem Ethicorum libri decem ex Antiqua traductione.

Sexto. Idem Litterarum ubi decim et annua tractatione.
Contra vno volumine comprehensa et diligentermente recognita: quo ad beatitudinem nullum desit studiosis prestidū, nullum enim utilius studium existimauit Socrates, et vniuersitate philosophantū schola: eo in quo ad probitatem incitamus et ad virtutum accendimus amorem. Et absoluta sunt impensis sumptibus et diligentia Joannis Brigmani et Wolfgangi Hopilii in hac litterarum formularia arte sociorum: In almo Parhisiensium studio anno ab incarnatione domini virtutum 1497 12 Aprilis.

C3. Stapulensis virtutis Syncritici carmen ad paulum Emi
Quid virtus: quod sol meo clarissimus orbe.
Quid virtus: Phœbe tota nitidissima nocte.
Quid virtus: Roseus qui sidera ducit ad oztum:
Lucifer. haud aliter lucens ad lucida regna
Ipso animos reuocat: vite duxi atq[ue] in angstra.
Quid facit ipsa leuis flamma: eleuat albicat virit.
Ipso aqua quid: purgat: quis flos: quid Linnam: odorant.
Sic eleuat ipsa animam virtus: sic flammat et virit.
Elini ac relutum proprio ipso refundit odore.
Virtutes igitur: Sol: Phœbe: lucifer: ignis:
Et flumen lustrans et flos: et cinnamona odora.
C Quid vicium: quod nox: stygia de valle tenebre:
Quid chaos horrendum: et fetum serpentibus atris:
Quos mulcent dire: genite sub nocte sozores
Ultrices anime: lachrymæ: dolorq[ue] sequuntur:
Et furia: et stridoz: vis nos concludere paucis
Virtus ad superos: vicia ad nigra tartara mittunt.
C Hostiales igitur melioza capessit fatalia
Et firmate animo: memoriq[ue] reuolute mente
Virtutem celum: vicium ferale abysmus
Exscipit: hec tenebras: illud quoq[ue] lumine gaudent.
Immortale animum cognitio redit: celo
(Quod breueri precipit) morum precepta sequendo.

Lenta pavidè poluita cuncta deponit,
onias tenet celestia. *G*lia
dñe. glia utigentio, una
cum facto flamme in sempit
na scita amen. *V*nde. *D*ao non nobis
autem. *E*ccl. *A*d modic. *A*da
Elor de celo ad arietum est quia
neum neumferet.

Fintoni abbatis
Capitula sua. Insuper. Sicutus ab
Fintone annis octo exar. post
restitutionem data uoce biebat ecce hic
memoriam ego atonius non fugio uelut
rememoriam, sed si manuosa inler-
missione me separabit a spatiante obi-
tui, p[ro]pterea iungo. **Lectus a beo. II. h[ab]ens**
Veracrus fatoum cutis
memoria in bereductione est si
magnificauit ei in timore mi-
sericordie illius fecit in glia faci
placauit. **C. II.** Regalatio a de-
monibus atq[ue] cordellis atonius dei-
nit in miam intercedit in lumine
et suscepit in celum a matre. **Eli** et
seu iehu bone ubi es. **H.** Quare
non affluisti a principio ut lenocina uul-
nera mea. **J. Eli. H. Eli. C. I.** Che
etiu corona celo. et ueni
tas sublimior. q[ui] dicitur &
recipio p[ro]fectu p[ro]fumum.
Do supplicium certu, obtin-
imus optimi. remissione cri-
minis, tuncp[ro]prio nesciunt
cimi recurso p[ro]prio, dies uenit
de h[ab]itu p[ro]fetu, qui antonius de cor-
rit h[ab]uit tunc etiam, et locu-

Festa dio exulte oblatis fin
blamini reipublice. In q
er dilectis matr
mantibus adiu
lor et capite alper
tussumus auctos doh
Hoc motorem ulto
filius filius uale dict
at ut q̄ mea septem
in filio. septem
per dom. CR. I.
non se separavit a nob
dunt in celum patere
eis nō nōmōne. In q
filii uis in perpetu
filiis. CR. S. S. S. C.
Est ut id hec? Schol
pet dirixit oportunit
filius dixit oportunit
et multe per milera bi
mas depopnare sempit
et marchio no
blamini mitre. p. 10
et. 10. Polite timere i
a uultus ies uanu i c
biis illos mafionis
merito. Quis aut in
nec. Et ergo dom.
illu ipse. II
as de in
co campetti. et
pulon eius et mul
et plumbi. Et cr
eublem tri. O fi
nentis me et q
trū nūfens innu et
aligatis? Eviden

sponte perentes. Elemente huc
fenses et mœci sup filios plan-
gite, huc accipite partes et ap-
hibite ne talia vaciamini. De
ficti pionio non sit metu, ne ut
beam filios glorio cœdi. **CX**
sic uxor nichofrati dixit beato Ieho-
stianum beati es tu et beo sermo ore
tui. **CXI** Iehu teñi bim nim. **CXII**
Beati qui in aliis à locis es cre-
duti. **CXIII** **CXIV**
oc dicente patre armentum
cōtingue alpētibus eonu-
mptis filios offertibus acutis an-
labora clamantes. **CXV** nos di-
mittitis? Qui erit boni infâ-
mili quis utas largas uolunt
possestis. **CXVI** O Christo quoniam
die festauit expiatio officii chris-
tiani animos. Quoniam in tommetis ui-
debat deficerre confortans. **CXVII** Hoc
hoc tam tibi clamore terenti impe-
rii chris- tiani militi reges abducuntur
CXVIII **CXIX**

Festif dicio enim se oblitus fuissebat seculi
b huiusmodi religione. **Cfr.** Cfr. vi.
er. dicente matre per fenior
manus ad nocturnum ferme
longior capite aspergere quae
in nocturnis uores habebat ad celum.
Hab Moymen ultra sufficient
huius filius nalle dicturum annuit
ut q̄ ame repulit pars auaracis
in tñ regnū. repulit pars infelix ex
pendit. **Cfr.** Dolite timore
non separabatur a nobis. **Sed** na
dunt in celum parare uobis fibere
autem as natiuitate. **N.** In quibus una, cū
filii utrū in perpetuo gaudetis
et uita. **Cfr.** Cfr. iii.iii.9.2.
Est ut id beate felicitatis aetherea
pet amixto o fortunis multes epul
si in molte per milera blasphemata coza
uane deponente templa nostra. **Cfr.**
tate uultu. **Sebalius?** dixit mar
celiano et marchio nō nos scuicat
blasphemia mite. sp̄. **Adiuuia diuin**
a. **Hab** timore non separabatur
autem sed audiū i celi parate uo
lo his uerbera matronas ips. **D.** De
mener. **M.** dixit quis in perpetuo ui
niuersitate. **Cfr.** capo dñm. **C.** Nam
in illo tpe. **Delectio** nis ie
bus se nō stetit in lo
co camposteri et turbā disti
pulon eius et multitudine copi
a plenis. **Cfr.** **Ex** segitis
autem ibi. **Cfr.** capo dñm. **O** filii baculū se
neustis et genitū cur fit morte
tristissimū. lumen et cur fit morte
dolitissimū. **E**cclie hic tuuenis

